

Colofon

Dorpskrant Nederhemert is een uitgave van de Dorpsraad Nederhemert.

De redactie bestaat uit:

Jenny van den Broek	Dirk Brugmans
Martin van Hemert	Willemien Hobo
Gerda Kooijman	René van de Werken
Wim van der Toorn	

Info en tips:

Voor het aanleveren van tips, artikelen:
dorpskrant@dorpsraadnederhemert.nl

Verspreiding en abonnementen:

Dorpskrant Nederhemert wordt gratis verspreid onder alle inwoners van Nederhemert. Mensen buiten Nederhemert kunnen een abonnement nemen. Een ophaalabonnement kost € 15,- en een abonnement per post kost € 25,- per jaar. U kunt zich hiervoor aanmelden bij: willemien.hobo@gmail.com.

Advertenties:

De Dorpskrant Nederhemert wordt bekostigd door advertenties. De prijzen zijn als volgt:

KLEUR:

1 hele pagina - € 550,- per jaar

ZWART-WIT:

Hele pagina - € 100,- voor 1 uitgave
- € 350,- voor 1 jaar

Halve pagina - € 50,- voor 1 uitgave
- € 175,- voor 1 jaar

Kwart pagina - € 25,- voor 1 uitgave
- € 87,50 voor 1 jaar

Achtste pagina - € 15,- voor 1 uitgave
- € 50,- voor 1 jaar

Digitaal

Website: www.dorpsraadnederhemert.nl.

Facebook: Dorpsraad Nederhemert

Twitter: @DorpsrNhemert

Contact met de gemeente:

Hebt u klachten over allerlei zaken binnen Nederhemert die ook de gemeente aan gaan, denk aan kapotte verlichting, verstopte riolering, overlast e.d., bel dan altijd met telefoonnummer. **0418-681681**. Daar wordt u te woord gestaan en zo nodig doorverbonden. Wanneer de gemeente meermaals niet op uw klachten heeft gereageerd, kunt u contact opnemen met de dorpsraad.

De contactpersonen binnen de gemeente zijn: Debby Wesselo, dorpscoördinator van de gemeente Zaltbommel. Zij is bereikbaar op het nummer 0418-681627 of 06-20737972.

Binnen de politie is er ook een contactpersoon voor de dorpen. Voor ons is dat André Meijer, te bereiken via telefoonnummer 0900-8844

Juni 2014

Voor u ligt het derde nummer van de tweede jaargang van onze dorpskrant. De redactie is bezig geweest om er weer een leuk en leesbaar blad van te maken voor u. We hopen dat we daar in geslaagd zijn.

De activiteiten rond 1200 jaar Nederhemert zullen u niet ontgaan zijn. De belangrijkste actie was de opzet van een zomermarkt op het terrein van het kasteel. We kunnen zeggen dat deze erg geslaagd was. Het prachtige weer en de vele honderden bezoekers maakten het geheel tot een zeer geslaagde dag op een unieke locatie!

Verder is er een vlag gemaakt voor iedereen, die ook te koop is. Deze kan altijd opgehangen worden. En ook wil ik het Hèmerts Vuurwätter vermelden, wat ook in het kader van 1200 jaar is gemaakt. Deze is ook te koop bij diverse dorpsraadsleden.

In het kader van 1200 jaar staat er in september nog een Sail 1200 met Aalst en Poederoijen op stapel. U leest er in deze dorpskrant meer over.

Verder vindt u in deze dorpskrant weer diverse lezenswaardige artikelen. Over een Hèmerts meisje in Amerika, de dorpsstier en nog veel meer. U kunt weer uren lezen in deze dorpskrant.

Het volgende nummer zal als alles goed is in september uitkomen. Hebt u ideeën, tips, artikelen of wat dan ook voor de komende dorpskrant, laat het ons weten!

Ik wens u namens de redactie een hele goede vakantie toe. Als u thuis blijft of (ver) weg gaat. Gaat u (ver) weg, dan wens ik u een goede reis en ook een behouden thuiskomst.

Wim van der Toorn

Nieuwtjes van de dorpsraad

We hebben ons de afgelopen maanden met een aantal zaken beziggehouden. Eén daarvan was natuurlijk Nederhemert 1200 jaar, maar er waren ook nog andere dingen.

Zo is bij ons in een vergadering aangeschoven wethouder Ton van Balken, die uitleg kwam geven over het nieuwe beleid van de gemeente o.a. op het gebied van WMO, wat op 1 januari 2015 in moet gaan.

Er is opgericht een team Jeugdzorg, bestaande uit combinatiefunctionarissen, met als doel preventief zorg leveren en proberen problemen in de toekomst te voorkomen, wat een bezuiniging oplevert.

Er is tevens een algemeen team; zij houden zich bezig met 24 jaar en ouder met problemen, o.a. alcoholisme e.d..

Er komt 1 team voor de stad en 1 team voor de kernen.

Tevens is er een stichting Welzijn Bommelerwaard, hieronder vallen de maatschappelijke stage, vrijwilligerswerk en de ouderenadviseur.

Het doel is de dure zorg zo lang mogelijk uit te stellen.

De dorpsraad heeft een signaleringsfunctie in deze.

Aangezien een redelijk aantal mensen in Nederhemert moeite heeft met de dodenherdenking op zondag, heeft de dorpsraad een herdenking georganiseerd op 3 mei. Er was een grote opkomst, wat toch aangeeft dat er een behoefte was aan deze bijeenkomst.

De gemeente heeft op 4 mei de herdenking georganiseerd, welke ook goed bezocht werd.

Onze conclusie is, dat het één zeker netjes naast het ander kan, zonder iemand te benadelen of te kwetsen.

Wij zijn blij, dat iedereen heeft kunnen herdenken, want het is beter 2x stil te staan bij degenen die voor onze vrijheid gestorven zijn, dan om ze te vergeten.

We zitten met de gemeente om tafel over het uitbreiden van het speelterreintje in de Ormelingsstraat met extra speeltoestellen en een zitje. Gezien het aantal kinderen dat er gebruik van maakt is dit hard nodig.

Ook streven wij in elk geval naar een tijdelijk trapveldje, maar het liefst een permanent, in het dorp. Hier is grote behoefte aan. Ook onze sportcoach Jerry zou graag, nu het weer zomer wordt, met de kinderen buiten spelletjes doen.

De gemeente heeft een tijdelijke locatie gevonden, wat zo snel mogelijk op orde gemaakt zal worden.

Er stond bij zware regenval een grote plas op de Maas-Waalweg. We hebben de gemeente erop gewezen, dat dit levensgevaarlijk was. Zij hebben afgewacht tot het broedseizoen over was en inmiddels is het probleem verholpen en zijn de kanten af gefreesd.

Nederhemert ruimt. Het ruimen met vrijwilligers, waarbij we de eerste keer de raadsleden uit ons dorp willen uitnodigen, is even op de lange baan geschoven in verband met het organiseren van de zomermarkt. Dirk Brugmans gaat dit coördineren en hij zal eerdaags de mensen benaderen die zich opgegeven hebben.

Wij gaan op korte termijn weer een voorschouw houden om zo in kaart te brengen wat er aan onderhoudswerkzaamheden in ons dorp gedaan moet gaan worden. Hebt U iets te melden, dan kunt U dit doorgeven aan Arie Verheij, Evelyne van Wijk of Dirk Brugmans.

Reparatiehoek. We denken, dat er ook in Nederhemert een behoefte is om een ruimte te hebben, waar men naar toe kan voor kleine reparaties aan huishoudelijk apparaten.

Misschien is het ook zo, dat er kleine klusjes aan huis gedaan moeten worden bij deze of gene. Onze vraag is, denken jullie, dat het zin heeft zo'n reparatiepunt op te zetten en wie zou er dan als handige vrijwilliger willen zijn om deze reparaties uit te voeren? Graag Uw reactie aan de dorpsraad. We kunnen dan kijken of we bijvoorbeeld zoiets op kunnen gaan zetten.

Meldt U aan als klusser bij Willemien Hobo emailadres willemien.hobo@gmail.com Graag reacties. Wij zouden als er behoefte aan is in september mee willen beginnen.

De bewoners van de Ormelingsstraat waren bang voor de overlast van bouwverkeer dat van en naar het terrein van Kuipers moet voor de bouw van het appartementencomplex. Ze hebben dit doorgegeven aan de gemeente en wij als dorpsraad hebben er ook nog eens op gewezen, dat er op dat punt veel kinderen langskomen van en naar school. De gemeente heeft geantwoord, dat zij het probleem onderkennen en met spoed de bouwweg aangaan leggen. Deze weg komt tussen de Molenstraat en de Sleutelbloemstraat en hier zal het verkeer van en naar de bouw gebruik van moeten gaan maken.

Het duurt ongeveer een maand totdat de weg klaar is. Vanaf 10 juni wordt er aan begonnen.

Deze weg wordt ook toegankelijk voor voetgangers en fietsers.

Jubileum burgemeester Albert van den Bosch. Afgelopen 22 mei was het al weer 10 jaar dat we de heer van den Bosch als burgemeester hebben. Hij heeft aangegeven dit te willen vieren met tien verenigingen/stichtingen uit de gemeente en wij als dorpsraad/comité Nederhemert 1200 zijn één van die tien. Ter gelegenheid hiervan bezoekt de burgemeester ons op maandagavond 30 juni.

We feliciteren hem met dit jubileum en wensen hem nog toe, dat hij zijn werk met plezier kan blijven doen in ons mooie gebied.

Asfalt op de dijk. We hebben de gemeente doorgegeven, dat het wegdek van de Maasdijk in slechte staat is. Arie Verheij heeft het één en ander in kaart gebracht. Er zal in de komende maanden iets aan gaan gebeuren.

We hebben ook overleg gehad met de comités van Aalst en Poedeorijen over een gezamenlijke activiteit. We proberen met elkaar een Sail 1200 te organiseren. Hierover kunt U meer lezen elders in de dorpskrant.

De zomermarkt ligt ook weer achter ons, we komen hier elders in de krant uitgebreid op terug.

Rest ons nog de organisatie van de afsluiting op 15 november. Hiervoor gaan we weer om tafel met de vertegenwoordigers van de diverse verenigingen om te kijken hoe we dit invulling kunnen gaan geven. We hopen, dat iedereen mee kan denken en helpen, om ook deze activiteit tot een gezellig samenzijn te kunnen maken.

Op deze dag zal ook de DVD uitgereikt gaan worden en verder....., ideeën en suggesties zijn welkom. Ook kunt U nog steeds sponsors of vlaggen of vuurwâtters kopen ter ondersteuning van onze activiteiten.

De Seniorenvereniging heeft in het kader van het jubileumjaar een middag in het dorpshuis gehouden met als thema vroeger en nu. We zijn daar voor uitgenodigd en het was erg gezellig. Judith Groeneveld hield een prima presentatie over het leven zoals het vroeger

was. We staan er niet meer bij stil, want we vinden ons dagelijks leven erg gewoon, maar als we met onze neus op de feiten worden gedrukt, dan moeten we toch concluderen, dat we niet makkelijk terug zouden kunnen naar de omstandigheden van toen.

De Oranjevereniging heeft een middag voor de kinderen georganiseerd met als thema de Middeleeuwen. Het bestuur en de leiding waren verkleed in middeleeuws kostuum en er stond een groot "luchtkasteel" waar de kinderen naarhartenlust in konden springen. Buiten werd door de grotere kinderen een heus kasteel gebouwd, waar ze 2x warm van werden. Het weer viel gelukkig mee. Het was droog tot ca. half 5, maar zelfs de regen kon de bouwers niet stoppen.

De kleintjes konden knutselen in de tent. Zij hebben een houten plaat met in het midden een spiegel mooi beplakt met stukjes papier. Er waren echte kunstwerken bij.

Na al deze activiteiten konden ze lekker eten en daarna voldaan naar huis.

Onze laatste vergadering voor de zomervakantie zal zijn op 30 juni. Er is weer een inloopspreekuur van 19.00 tot 19.30 uur. U bent van harte welkom.

Alpe d'HuZes activiteiten

Activiteiten op school voor Alpe d'HuZes (1)

Op donderdag 1 mei zijn 2 leden van het Alpe d'HuZes team Nederhemert bij ons op school geweest.

Ze hebben ons verteld wat Alpe d'HuZes is. Alpe d'HuZes is een stichting die fietst voor kankeronderzoek. Ze proberen wel 6 rondjes over de berg Alpe d'Huez te fietsen.

Ook was er een actie. Je moest van 10 euro meer maken.

Dat is bij veel kinderen goed gelukt.

Er werden bijvoorbeeld braadworsten verkocht er gingen ook kinderen klusjes doen en ook op de vrijmarkt in Nederhemert is er ook het een en ander verkocht.

Het geschatte bedrag is ongeveer 2800 euro.

Wij vonden het allemaal heel leuk om te doen en we hopen dat er door deze actie mensen die kanker hebben weer beter kunnen worden.

Groetjes namens groep 7 en 8, Britt en Nellena

Activiteiten op school voor Alpe d'HuZes (2)

Grote actie op Christelijke basisschool “De Wegwijzer” voor Team Nederhemert Alpe d’HuZes.

NEDERHEMERT – Een actie van groep 7 en 8 van de Christelijke basisschool de Wegwijzer heeft voor Team Nederhemert van Alpe d’HuZes € 2809,85 opgebracht.

Donderdagmiddag 22 mei werden de kinderen hiervoor bedankt door Jan Wolfers en Adriaan Egas van het Team Nederhemert.

Er waren 55 leerlingen bij betrokken die ieder € 10,- kregen om mee te doen wat hun wilde, als het maar geld opbracht. Er werden broodjes gebakken en verkocht en ook planten en men ging klusjes doen bij de inwoners uit Nederhemert. Er werd een actie gehouden met stroopwafels en zo werd binnen 3 weken ruim 2800 euro opgehaald na aftrek van de 10 euro die de kinderen geleend hebben voor hun “handel”.

Van elke groep kregen 2 jongens en 2 meisjes een prijs voor het hoogst opgehaalde bedrag. Doriene Oomen, Annemijn Bok, Myrthe Bok en Gerjolein Bouman krijgen een clinic paardrijden in de manage van Peter Keijnemans in Nederhemert.

Arend Jan van Heerikhuizen, Corné Vos, Jacco Vos en Martin Dekker mogen een middag mee met Jan Wolfers naar vliegbasis Volkel, wat bekend terrein is voor Jan.

Alle kinderen kregen een oorkonde waar het bedrag op stond dat ze persoonlijk opgehaald/ verdiend hadden.

Adriaan Egas van Team Nederhemert sprak de twee groepen toe. “Wij zijn trots op jullie want wat jullie hebben gepresenteerd daar zijn wij diep van onder de indruk, zoveel geld is er opgehaald wat bestemd is voor kankeronderzoek’.

Dit was mee van de laatste actie van Team Nederhemert die begin juni naar Frankrijk vertrekt om verschillende keren de Alpe d’HuZes te beklimmen.

Dorpsraad Nederhemert feliciteert team Nederhemert

“ALPE D’HUZES” met geweldige prestatie

Dorpsraad Nederhemert heeft Team Nederhemert gefeliciteerd met het beklimmen van de Alpe d’HuZes op donderdag 5 juni.

Zaterdagmorgen werd het team toegesproken door dorpsraadslid Dirk Brugmans die de renners bedankte voor hun inzet: "Jullie hebben een geweldige prestatie geleverd en daar zijn wij trots op" aldus Dirk, die namens de Dorpsraad een bos bloemen en een foto van de renners aanbood en alle renners feliciteerde.

In het septembernummer komen wij uitgebreider op deze actie van Team Nederhemert terug maar hier is een eerste indruk van hun belevenissen.

Vrijdag na Hemelvaartsdag zijn ze vertrokken richting Frankrijk, verschillende renners van Team Nederhemert Alpe d’HuZes en op maandag ging de rest van de renners.

Allemaal met als doel de Alpe d’Huez verschillende malen te beklimmen om geld binnen te halen voor meer onderzoek naar de verschrikkelijke ziekte kanker.

Kroon auto’s stelde een auto beschikbaar met een volle tank. Deze werd vol geladen met materiaal enz. en de rest ging in een busje wat ook afgeladen was, richting Frankrijk.

Met begeleiding in totaal een groep van 19 personen want ook diverse dames van de renners gingen mee en hebben ook hun steentje bijgedragen. Spandoeken waren gemaakt endie werden neergehangen in bocht 7, de zogenoemde Nederlandse bocht.

Een week in de buurt van de Alpe d’HuZes de boel verkennen, trainen en ook een dagje met de auto weg, even ontspannen. Op woensdag 4 juni ging Henry Wijburg als eerste de berg op. Dat is met de Alpe d’Huzus, renners beklimmen de berg dan 1 keer.

Donderdag 5 juni was het dan zo ver, in het 6e startvak rond 05.00 uur vertrokken de renners van team Nederhemert.

Erwin Oomen en Corné van Aalst gingen twee keer omhoog, Jan Wolfers en Martijn van Oort 3 keer, Leendert Oomen en Bert van de Werken gingen vier keer.

Als klap op de vuurpijl gingen Kees Verheij en Adriaan Egas zes keer omhoog!

Arie Lanser heeft de berg twee keer beklommen te voet, stevig doorgelopen soms wel eens hard.

Volgens Arie krijgt je veel mee als je loopt, soms meer dan als je fietst. "Er waren wel 500 wandelaars die omhoog liepen en je maakt met die of weer een ander een praatje want wij zijn die dag allemaal een. Ik had een collega die een tijd geleden haar vriendin verloren heeft aan de ziekte. Zij stond bij de finish en vloog mij in de armen en dat doe je wel iets. Daarwordt je echt emotioneel van" aldus Arie.

De renners hebben vele indrukken mee gekregen, iedereen was toch wat gespannen vertelde mij Kees Verheij. 'Het heeft mij veel gedaan de berg verschillende keren te beklimmen, heel veel emoties maar ook vreugde, dat lag dicht bij elkaar die dag'

Vooraf toen ik de laatste keer de berg op ging. Dat deed mij heel veel en ik heb veel aan mijn moeder gedacht die ik een tijdje geleden verloren heb aan de vreselijke ziekte, dan gaat er veel door je heen".

De klimtijden van de renners lag ongeveer tussen anderhalf tot twee uur, een prachtige tijd.

Bert: 'Vooraf de 1e afdaling was heel koud 's morgens vroeg, want boven op de berg vroom het en dat was handen wrijven.'

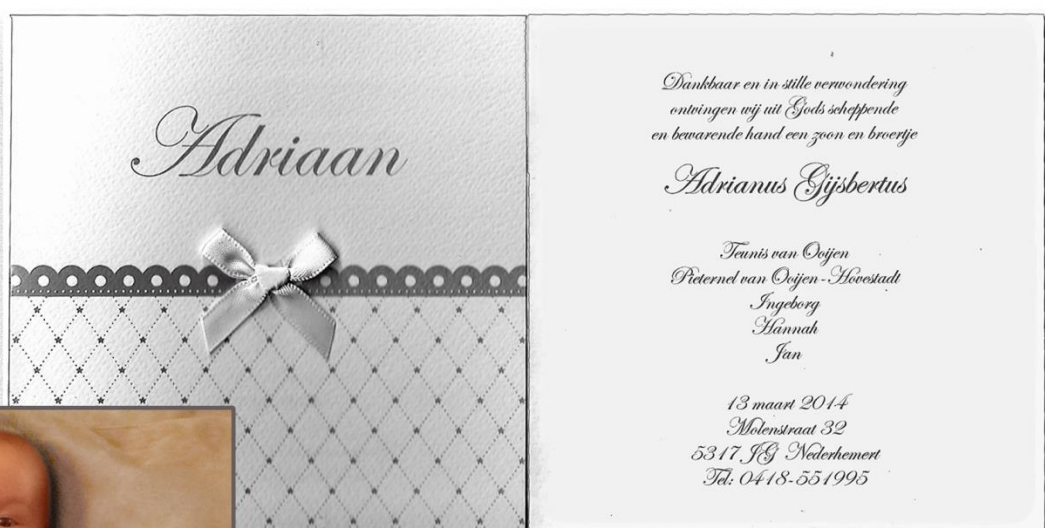
Volgens Bert van de Werken was het eerste streefbedrag 30.000 euro, maar er is de laatste maanden zoveel gedaan dat dit bedrag inmiddels ruim overtroffen is. De teller gaat momenteel richting 40.000 euro. Doneren is nog altijd mogelijk tot eind augustus. Het zou geweldig zijn deze grens te kunnen doorbreken

Volgens de renners was de organisatie perfect geregeld. Op het parcours werden de renners en lopers geholpen met eten en drinken en medische verzorging indien nodig.

Team Nederhemert heeft een geweldige prestatie neer gezet en daar kunnen ze trots op zijn en wij als inwoners mogen ook trots op hen zijn.

Nieuwe kleine Hèmertsen

Nieuwe kleine Hèmertsen

RICK
31 maart 2014

Geboren

Op mijn teentjes ga ik staan,
en kijk mijn lieve broertje aan.
Ook al is Rick nog erg klein,
Ik ben trots zijn grote zus te zijn!

Bianca

Een tweede kindje ontvingen wij.
We zijn met Bianca en Rick ontzettend blij.
En danken de Schepper van dit leven,
dat Hij ons dit wonder opnieuw deed beleven.

De Heere, die leven gaf en leven spaarde, heeft ons gezin
rijk gezegend met de geboorte van een zoon en broertje.

HENDRIK ANTONIE

We noemen hem

RICK

Eliza en Anneke Bernouw - Verheij
Bianca

m.s. Hamaritha
p/a Schoolstraat 1-a
5317 JS Nederhemert
Tel: 06-15951124

U bent hartelijk welkom tijdens de kraamdagen.
Tijdelijke ligplaats: aan de Maasdijk te Nederhemert.

Dankbaar en blij ontvingen wij uit Gods
scheppende en bewarende hand een dochter

Aartje Adriana

Sanne
8 april 2014

Albert en Isette Noorloos - Bouman
Sleutelbloemstraat 13
5317 NB Nederhemert
Tel. 0418 - 79 51 84

Nieuwe kleine Hèmertsen

Met dank aan God en grote blijdschap geven wij
u kennis van de geboorte van een dochter en zusje

Cornelia Janneke Elizabeth

We noemen haar

Julia

Johan en Arina van der Steenhoven
Janock, Anna, Jorian, Joost

11 maart 2014
Molenstraat 68
5317 JH Nederhemert
Tel: 0418-551198

Nieuwe kleine Hèmertsen

Gij hebt, wijl niets Uw oog weerhoudt,
mijn ongevormden klomp beschouwdt,
Ja Gij, wiens wijsheid nimmer faalt,
Hadt mijn geboortestond bepaald;
Eer iets van mij begon te leven,
was alles in Uw boek geschreven.
Ps. 139:9

De Heere, die elk leven leidt,
Heeft ons opnieuw, op Zijn tijd,
met de kinderzegen verblijdt,
Hij heeft leven gespaard en gegeven,
Zo hebben wij uit Zijn hand
een zoon en broertje gekregen.

DAVID SIMON

gewicht: 4040 gram - lengte: 50 cm

Marius en Anita Hak - Looy
Daniel, Johannes en Ezra
Molenstraat 87A
5317 JE Nederhemert
0418-745042

DAVID

14 APRIL 2014

Micha

*De Heere die leven gaf en leven spaarde
verblijde ons opnieuw met de geboorte
van een zaantje en broertje*

Micha

*is geboren op 9 mei 2014
om 10.40 uur en weegt 3820 gram*

*Johan en Netteke Hak-Looy
Maurits, Margaretha en Elise
Molenstraat 87a
5317 JE Nederhemert
Tel. 0418-551322*

Micha

Nieuwe kleine Hèmertsen

Met grote blijdschap geven wij u kennis
van de geboorte van ons dochtertje

Adriana Johanna Neeltje

Zij is geboren op 6 januari 2014,
weegt 2980 gram en is 47 cm lang.

Patrick en Neline Meerveld-Bruygom
Maasdijk 74
5317 KS Nederhemert
Telefoon 0418-648830

Herinneringen van Willy Kuipers

Herinneringen van Willy Kuipers – deel 2

In de vorige editie van de dorpskrant, heeft Willy Kuipers ons al verteld over de vele ondernemers in ons kleine dorp. We hadden 4 pagina's vol en we waren nog niet eens op de helft. Ook deze keer halen we het niet om heel Hèmert rond te gaan, maar we gaan weer een aardig eindje op weg. De vorige keer zijn we ongeveer bij het kruispunt Molenstraat gebleven en vanaf dat punt vertrekken we.

Om te binnen starten we bij het huis waar nu de familie Kreling woont. In dat huis woonde vroeger Gijs Oomen. Hij was rietdekker. Dit werk deed hij samen met Jan Oomen die toentertijd verderop in de Molenstraat woonde.

Naast familie Kreling, in het huis waar nu Ties van der Meyden woont, woonde Piet van der Meyden. Hij leverde kolen.

Dan gaan we linksaf het kosterspaadje in. Het kosterpaadje heet zo, omdat daar vroeger de koster Rien Bracht woonde. Naast zijn functie als koster verkocht hij ook garen.

Als we het paadje weer uitgaan, gaan we de andere kant, de Nieuwstraat in.

In het eerste huis aan de linkerkant woonde Roelof Oomen. Hij reed samen met Janus van de Werken 6 dagen, 2 x per dag, 's morgens en 's avonds, met melkbussen naar de melkfabriek in Heusden. Hij reed heel Nederhemert rond om de melkbussen bij de boeren op te halen en in Heusden bij de melkfabriek te brengen. Op zondag reed hij niet waardoor de boeren de melk koel moesten zien te houden. Sommige boeren zetten de bus in de sloot en anderen zetten het binnen in een kuip met koud water. Aan het einde van de week kwamen Roelof en Janus het geld dat de melk had opgebracht brengen en hadden ze ook meteen boter bij zich om te verkopen.

Verderop aan de rechterkant woonde vroeger Willem van der Meijden. Zijn dochter is getrouwd met Gerrit Vos, die daar zelf als aannemer is gestart.

Vlakbij Gerrit Vos vind je transportbedrijf Oomen. Nu zit er Henk Oomen, maar zijn opa (Kees) is vroeger al begonnen met wagen en paard naar Zaltbommel te rijden. Dan bracht hij aardbeien, appels en peren weg. Al wat het seizoen op dat moment te bieden had. 'Mijn vader heeft hem auto leren rijden. De eerste auto die hij kocht had voorop de naam Corry staan, zodat wij de auto altijd Corry noemden. Ik weet nog dat ik af en toe, samen met

Kees en Artje van Toon Bodmer mee mocht. Dan mochten we achterop de wagen mee. Kees moest eens een kistje kersen meenemen naar huis toe, maar wij snoepten daar dan stiekem een beetje van, 'lacht Willy.

Als je vanuit de Nieuwstraat oversteekt, kom je op de Molenpad.

Op de Molenpad woonde vroeger Miena Hobo, in het huis waar nu Let Hol woont. Wanneer je het achterhuis binnenkwam zag je een klein vitrinekastje dat net zo breed als het raampje was. Daar had ze handwerkjes in liggen. Want je kon bij haar garen, stoffen, kousen en breiwol bestellen.

Waar nu Willemien Remmerde woont, woonde vroeger Piet Smits. Hij was postbode en had een postkantoor. Als je binnenkwam had je een loketje waar je je boodschappen kon doen. 'Ik weet nog dat er bij de mensen thuis geen telefoon was. Als je wilde bellen, moest je daarvoor naar het postkantoor. Piet draaide dan het nummer en werd via een telefooncentrale doorverbonden. Als hij verbinding had, kreeg je de hoorn en kon je bellen.' Toen werd ook de post nog 2 x per dag rondgebracht. De post moest hij via het veer in Heusden halen. Zijn vader Hen deed dat werk ook al.

Weer terug in de Molenstraat gekomen, stond tussen het huis van Willy en Cor van Ooijen en het huis van Jan Oomen een huisje waar Basje en Willem woonden. 'Het was echt een klein Piggelmee huisje' aldus Willy. Basje en Willem verkochten tabakswaaren.

Als je daarna links het paadje bij Jan Oomen op ging, woonde in het laatste huis Kees Oomen, de opa van Kees Oomen, de huidige

slager. Kees had daar een slagerij. Uiteindelijk nam zijn zoon Jan de slagerij over en verhuisde naar de Molenstraat, waar de slagerij nu nog steeds staat.

Iets verderop in de Molenstraat aan de linkerkant zat vroeger Bakker Smits, waar later Verploegh en Bracht ook hun bakkerij hebben gehad. Bakker Smits verkocht echte bakkerswaren als brood en

koekjes. Het huis wat er voor staat was vroeger een schuur. Daar had Piet Smits de rijinstructeur een fietsenmakerij.

Twee huizen verderop woonde Reintje van Wijk. Hij verkocht groenten. In Den Bosch ging hij venten met kar en paard.

Waar nu dokter van den Dool woonde, woonde vroeger ook een dokter, dokter Folmer.

Verderop aan de rechterkant, aan het eind van de lange pad, was de eierhandel van Rien Keijnemans. Zijn broer Teske had een aantal huizen verder aan de linkerkant ook een eierhandel.

Tegenover Teske Keijnemans woonde Govert van de Werken. Hij was correspondent van de krant.

Naast de eierhandel van Teske Keijnemans, woonde Wim van Wijk. Hij was een hobby specialist in fietsen. Iedereen die iets kapot had aan z'n fiets kon naar hem toe om zijn fiets te laten repareren.

Twee huizen verder woonde Toon van der Vliet. Hij begon een supermarkt, maar iedereen noemde hem 'de melkboer'. Ook nu nog hebben veel Hemertsen het nog over 'de melkboer' in plaats van de supermarkt. Dit komt hoogst waarschijnlijk omdat Toon vroeger ook daadwerkelijk als melkboer is begonnen. Toon is begonnen met een fiets met een melkbus voorop. 'Ik herinner me nog een keer dat het optocht was en dat Toon met een paar zussen op de wagen zat, terwijl ze een nepkoe zaten te melken,' vertelt Willy.

Na de melkboer kwam Jan Gijbert Vos, de vader van de huidige Jan Vos. Jan Gijbert Vos was meelboer. Hij ging bij de boeren langs om bestellingen op te nemen en dan bracht hij het later rond.

Tegenover Jan Gijbert Vos woonde Freek Bouman. Hij was kapper. 'Er zijn daar heel wat Hemertse haren geknipt.'

Waar nu Ummels woont, woonde vroeger Vermaat. Vermaat had een sportzaak. Bij hem werden de gypakjes en schaatsen gekocht.

Op de rechtse hoek van de dijk woonden Bas en Leen van Wijk. Zij hadden vroeger een kruidenierswinkeltje.

Rechtsaf de dijk op zit Maarten de Putter. Hij heeft daar een autogarage.

In 'de nieuwe dijk' woonde de blinde Teunis. 'Hoe hij werkelijk heette weet ik niet, maar wij noemden hem zo.' Hij kwam met de handkar langs om schuursponsjes, Vim, schoensmeer e.d. te verkopen. 'Hij was dan wel blind, maar je kon hem echt niet voor de gek houden, hoor. Hij wist precies wat voor papiergeld hij in z'n handen kreeg. Dat kon hij voelen. Hij had ook een band om z'n arm waaraan je kon herkennen dat hij blind was. Want als je met een kar liep, kon je natuurlijk geen stok vasthouden.'

Aan de linkerkant had je ook een schoenmaker. Als klant kwam je de woonkamer binnen en dan moest je de kamer oversteken om in het kamertje uit te komen waar Jan de schoenmaker zat. Hij zat daar, met prachtig uitzicht over de waard, schoenen te repareren. Toen hij ging trouwen is hij in de Molenstraat naast slagerij Oomen gaan wonen. Daar is hij naast schoenen repareren ook schoenen gaan verkopen.

Als je vanuit de Molenstraat gezien linksaf slaat, woonde er rechts Adam van Ooijen. Hij was opzichter van de Waard.

Tegenover Adam van Ooijen zat onderin Teun de Baakster. Zij heeft in Nederhemert heel wat kinderen meegeholpen om op de wereld te brengen. Ze bleef dan 10 hele dagen om voor moeder en kind te zorgen.

Verderop kreeg je de Coöperatie. Daar konden tuinders en boeren uit de omgeving hun behoeften kopen.

Links tegenover de Coöperatie was het café het Veerhuis. Nu is het een restaurant, maar vroeger was het echt het café van het veerhuis. Daar woonde veerman Jaap Smits met zijn vrouw Cornelia. Hij voer elke dag heen en weer met de roeiboot om mensen en fietsen over te zetten naar Nederhemert-Zuid. De mensen die over moesten, paktten tijdens het wachten bij het café meteen even een borreltje. Daarvoor konden ze bij Cornelia terecht, die het café runde.

‘Ik weet nog dat tegenover het veerhuis een muziektent, helemaal gemaakt van hout, heeft gestaan. De muziektent stond op gemetselde palen op dijkhoogte, zodat je er onderdoor kon lopen.

Er zijn zoveel ondernemers in Hèmert, dat we ook nu nog niet iedereen gehad hebben. Maar we zijn al zijn een aardig eindje op weg,’ verzucht Willy. Bij leven en welzijn zullen we daarom de rondgang door Nederhemert met de volgende editie afronden. ‘Dan nemen we nog de rest van Hèmert en maken we natuurlijk ook de oversteek naar Zuid.’

‘Buiten het gegeven dat ik tuinders, boeren, de recente nieuwbouw en het industrieterrein niet meegenomen heb, zijn er misschien ondernemers die ik vergeten ben. Ik hoop het niet, maar als dat wel het geval is, mogen ze me dat gerust laten weten.’ vertelt Willy. Krantenartikelen over Nederhemert knipt Willy uit en bewaart ze in mappen. ‘Ik vind het leuk om van alles over Nederhemert te bewaren en te vertellen.’ Op die manier krijgen we steeds meer beeld van het oude Hèmert en wordt de historie stukje bij beetje verteld en bewaard voor de jongere generaties. Ik hoop daarom dan ook dat er meer oudere dorpsbewoners zullen zijn die hun verhaal over Hèmert willen vertellen in de dorpskrant.

Bedankt!

Bedankt!!

Graag wil ik nog even terugkomen op de zomermarkt bij Kasteel Nederhemert.

Niets vermoedend van wat me die middag nog te wachten zou staan genoot ik samen met Leen (hij wist er alles van) van het prachtige weer en de gezellige drukte.

Toen ik bijna aan het eind van de middag besloot om naar huis te gaan, werd ik als het ware door enkele bezoekers teruggefloten.

Tot mijn grote verbazing stonden er een heel stel oud-leden van kinder- en jeugdkoor voor mijn neus opgesteld. Met Ria aan de piano werden de allereerste twee liedjes waar we in 1983 mee zijn gestart vertolkt.

Toen mij gevraagd werd om na bijna twintig jaar nog één keer het alom bekende 'Peter' te dirigeren, voelde dit voor mij als van ouds.

Jullie zijn het zingen nog niet verleerd, want het klonk fantastisch. Ik weet zeker dat jullie er net zoveel plezier aan hebben beleefd als ik.

Lieve meiden, oud-leden van de Do-Re-Mi'tjes, heel, héél hartelijk bedankt voor deze geweldige verrassing!

Judith Groeneveld

Darten in Hèmert

Darten in Hèmert

We mogen dan in een klein dorpje wonen, maar qua darten staan we zeker op de kaart. In eetcafé L&L heeft al menig grote Nederlandse dartspeeler gegooid. Waaronder huidig nummer 1 van de wereld Michael van Gerwen, die zowel in competitieverband voor L&L gooide, maar ook regelmatig een trainingspartijtje kwam afwerken doordeweeks. Officieel staat hij zelfs nog steeds ingeschreven bij het superleague-team L&L Nederhemert.

De superleague is het hoogste niveau in Nederland wat betreft het darten in teamverband en staat tijdens speelweken vermeld op teletekstpagina 623 van de NOS. Met teams van 4 spelers en eventuele wisselers wordt op zaterdagmiddag een competitie gespeeld met uit- en thuiswedstrijden door heel Nederland. Een gewonnen wedstrijd levert 3 punten op en een gelijkspel 1 punt. Een wedstrijd gaat over 10 onderdelen, dus vandaar dat deze in 5-5 kan eindigen en er zodoende een gelijkspel is bereikt. In Nederhemert gooien twee teams op dit podium, waarvan één in de hoofdklasse en de andere in de overgangsklasse een niveau lager. Daarvan zal er één verhuizen naar Den Haag vanwege het grotere budget wat die locatie kan bieden wat betreft sponsoring. Dankzij deze superleague hebben al menig bekende Nederlandse, Belgische, Engelse en Spaanse darters hun pijltjes in Nederhemert naar het bord staan gooien.

Op regionaal gebied zijn er maar liefst 6 teams actief bij L&L in 2 verschillende bonden. Er wordt gegooid bij de bond van 's-Hertogenbosch en bij de bond in Gorinchem. Op dit niveau zijn er ook al verscheidene keren kampioenschappen en bekerwinsten behaald op het hoogste niveau. Ook hier spelen 4 spelers en eventuele wisselers in competitieverband, alleen zijn er 9 punten te behalen per wedstrijd. Deze wedstrijden worden op een doordeweekse avond gespeeld, ongeacht in welke divisie het team speelt.

Ook worden er verschillende toernooien georganiseerd ieder jaar, van een hoog niveau tot aan een gezelligheidstoernooi. De grotere toernooien eindigen vaak met een winnaar die we nu nog regelmatig op televisie terug zien, o.a. Michael van Gerwen, Kim Huybrechts, Jelle Klaasen en Gino Vos. De gezelligheidstoernooien gaan terug naar de basisprincipes van het darten, gezamenlijk een partijtje gooien voor de gezelligheid, maar stiekem toch niet willen

verliezen.

Sinds een aantal weken is er ook weer een onderlinge competitie opgezet op maandagavond, waarin de iets minder getalenteerde darters hun kunsten tonen en proberen te verbeteren. Tot nu toe ontzettend geslaagd en heel leuk met een gezonde concurrentiestrijd tussen de spelers.

Zodoende wordt er bij L&L op ieder niveau darts gespeeld, van toptniveau met perfecte legs tot tobniveau waarbij er geen einde lijkt te komen aan de partij, maar het darten leeft in Nederhemert.

Ceel, houtsnijder en kunstenaar

Ceel van Heijkop: van enthousiaste hobbyist naar professional

De 36-jarige Ceel van Heijkop uit Nederhemert is een echte ambachtsman. Hij is namelijk al meer dan 15 jaar beroepsmatig houtsnijder. Een beroep dat langzamerhand aan het uitsterven is in Nederland.

Op de werkkamer bovenin zijn huis in de Hofstraat is hij minutieus bezig met een van zijn opdrachten. Een bedankt-plankje als relatiegeschenk voor een medewerker van een transportbedrijf. Het tafereel moet nog verder afgewerkt worden en de kleur moet nog worden toegevoegd, maar duidelijk is dat hier een vakman aan het werk is. De vrachtwagen is tot op de millimeter nauwkeurig nagemaakt zoals op het voorbeeld staat en het lijkt net alsof de truck uit het bord wegrijdt. Volgens Van Heijkop krijgt hij vaker zulke opdrachten, vanuit het hele land. "Er zijn opdrachten gekomen vanuit Apeldoorn, maar bijvoorbeeld ook uit Utrecht." Over die opdracht uit Utrecht verderop meer.

Zoals gezegd is de 36-jarige Van Heijkop één van de weinigen in Nederland die houtsnijwer-

ken maakt voor zijn beroep. "Ik denk dat er nog ongeveer 6 á 7 zijn overgebleven in Nederland, maar dan heb je ze ook echt gehad. Er zijn wel nog steeds veel hobbyisten en dat is ook hoe ik zelf ben begonnen."

Op zijn 21e begint Van Heijkop met zijn professionele carrière als houtsnijder. Daarvoor was het echter ook al een aantal jaren een hobby. Hij kreeg hiervoor veel tijd nadat hij in behandeling werd genomen voor zijn acute leukemie. Een ingrijpende diagnose die er ook voor zorgde dat hij zijn eigen werk moest opgeven. Hij werkte voor die tijd namelijk bij bouwbedrijf Gerrit Vos en dat werk werd hem te zwaar. "Daardoor kreeg ik veel vrije tijd en als tijdverdrijf tussen de behandelingen door ging ik steeds vaker houtsnijwerken maken. Ik werd er door die ervaring steeds bedreven in en op een gegeven moment besloot ik om naar een professionele houtsnijder te gaan. Ik liet hem mijn werken zien en hij was daar erg enthousiast over en zei dat ik ermee door moest gaan."

Door de jaren heen heeft Van Heijkop een groot aantal opdrachten gehad, vanuit heel Nederland. Voor hem is het ideaal dat hij bijna

Een relatiegeschenk voor een transportbedrijf. De vooruitgang is duidelijk te zien tussen de twee foto's.

Ceel van Heijkop terwijl hij bezig is aan de kroon.

direct bovenaan staat in de zoekmachine op internet. “Ze hoeven maar de term ‘houtsnijwerk’ in te typen en ze zien mijn website verschijnen.” Van Heijkop vindt het ideaal dat hij via internet nu ook klanten kan helpen. “Het is steeds makkelijker en sneller geworden. Waar ik vroeger nog een formulier via de post moest opsturen naar de klant, dat daarna ingevuld teruggestuurd werd, kunnen klanten nu rechtstreeks via de site een offerte opvragen.”

Het meeste van het werk van Van Heijkop bestaat uit het uitsnijden van teksten. Op de website is daar ook veel aandacht aan besteed. Door in te vullen welke tekst erop moet komen en hoeveel letters dat zijn, krijgt de klant direct te zien hoeveel het houtsnijwerk gaat kosten. “Daardoor komt een klant ook nooit voor verrassingen achteraf te staan. Je kunt het niet maken om eerst een prijs te noemen en dan daarna op te bellen en te zeggen dat het toch duurder wordt. Ook als iets langer duurt dan ik had ingeschat, of Dorpskrant Nederhemert

wanneer ik een foutje heb gemaakt, zal ik dat nooit doen.”

Na meer dan 15 jaar heeft Van Heijkop naar eigen zeggen genoeg ervaring om bijna geen fouten meer te maken. “Soms gebeurt het wel, dan komt dat vaak doordat er een foutje in de tekst zit. Vroeger zou ik dan hebben geprobeerd om het bij te schaven en te verbeteren, maar je blijft het altijd zien. Daarom besluit ik nu om er gelijk mee te stoppen en helemaal opnieuw te beginnen. Dat is natuurlijk altijd jammer, maar ik weet inmiddels dat het alleen maar meer tijd kost om het te herstellen.”

Van Heijkop maakt voor zijn houtsnijwerken gebruik van een fijne houtsoort uit Maleisië, genaamd Jelutong. Hier werkt hij het fijnste mee omdat het erg makkelijk snijdt. Hetzelfde hout wordt onder andere gebruikt voor draaiorgels, maar voor de rest is het een vrij onbekende soort. “Er zijn mensen die verschillende soorten hout verzamelen en er

dus veel kennis van hebben. Ze vragen dan weleens wat voor hout ik gebruik. Als ik dan zeg Jelutong-hout, dan hebben ze daar vaak nog nooit van gehoord. Dat zegt wel genoeg." Van Heijkop mag van geluk spreken dat hij nog aan dit hout kan komen. Zijn vaste leverancier stopte namelijk een tijdje geleden met de levering van het Jelutong-hout, waardoor hij zelf een grote partij moest inkopen. Een deel daarvan verkocht hij en de rest hield hij zelf, voor eigen gebruik. Dat Van Heijkop nagenoeg verknocht is aan het Jelutong-hout, wil niet zeggen dat het de enige houtsoort is die hij gebruikt. Op verzoek maakt hij ook gebruik van andere soorten hout, zoals eiken. "Ik kreeg eens een verzoek om een bord met een familiewapen te maken voor de familie Eijkelboom. Met zo'n naam is het logisch dat ze dat bord het liefste in eiken willen natuurlijk. In vergelijking met het Maleisische hout is het een stuk meer werk omdat ik met een hamertje aan de slag moet, maar ik doe het net zo graag."

Wat Van Heijkop ook veel tijd kostte was het overnemen van de letters op het hout. Vroeger deed hij dat namelijk door de sierletters op een stuk carbonpapier door te drukken. Nu heeft hij uitgevonden dat het veel sneller gaat met een stuk gekopieerde tekst op papier. "In spiegelbeeld zet ik dan de letters via de computer op papier waarna ik het uitprint. De eerste keer dat ik het deed ging het verkeerd, want ik dacht dat het rechtstreeks vanuit de printer wel moest lukken om het papier te laten afgeven op het hout dat ik met thinner had ingesmeerd. Toch bleek die inkt helemaal niet af te geven, waardoor ik weer verder moest zoeken naar andere manieren. Op een gegeven moment probeerde ik het met een tekst die geprint was en daarna gekopieerd en toen lukte het ineens wel. Het blijkt dat het poeder van het kopieerapparaat wel afgeeft en dat van een printer niet. Zo leer je steeds weer wat bij, waardoor het werk steeds sneller gaat. Door die manier ben ik nu al snel een halfuur eerder klaar dan met het carbonpapier. Dat scheelt mij en de klant veel tijd."

Een opdracht die wel erg snel af moest, was een opdracht waar Van Heijkop nog steeds erg trots op is. Aan het eind van 2013 werd hij

namelijk gevraagd om een grote houten 3D-kroon te maken voor boven een schilderij van koning Willem-Alexander. "Die opdracht was een enorme eer, want hij kwam te hangen in de prinsenkamer van de Commandant Landstrijdkrachten, in de Kromhoutkazerne in Utrecht. De koning zou hem zelf ook te zien krijgen, dus dat was heel bijzonder. Toch heb ik weinig goede herinneringen aan die opdracht, omdat de druk enorm hoog was. Het werk moest namelijk binnen drie weken af, terwijl ik nog ander werk had liggen. Mensen denken vaak: 'Ach, dat doe je wel even', maar dat valt toch vies tegen, vooral bij zo'n bijzonder snijwerk als een kroon. Ik heb toen alles op alles gezet om het toch op tijd af te krijgen, zelfs dag en nacht doorgewerkt. Uiteindelijk is het toch af gekomen, maar dat was wel een enorm drukke periode."

Het meest trots is Van Heijkop op een groot bord aan het hoofdeind van een bed, gemaakt van een klein fotootje van een paar centimeter. Zowel voor Van Heijkop als voor de klant was dit snijwerk erg speciaal. "Die mensen wilden hun hele huis in indianen-stijl en ze hadden in een fotoboek een hoofdbord gezien dat helemaal in de kleuren en de vorm van een indianentooi was. Ze wilden dolgraag zo'n bord, maar ze hadden alleen maar het plaatje uit het boek. Ik probeerde het zo goed mogelijk na te maken met precies dezelfde kleuren en vormen van de veren van de tooi. Toen het bord van 2,80 meter bij 1,80 meter eenmaal af was, waren de mensen dolgelukkig met het uiteindelijke resultaat. Dan heb je echt eer van je werk en dat vind ik misschien nog wel

Het hoofdbord dat door Van Heijkop compleet is nagemaakt in indianen-stijl.

Column Betje Wolfers

Buurtavondjes

'Doeget licht is aon, ik geleuf dè z'er aon komme'. Gelijk gaat er iemand naar de keuken om het licht op de dèl aan te doen. Moeder Mijntje heeft het goed gehoord: de burters komme dur aon. Ja, wij, ouderen weten nog wel wè 'burten' is.

Het zal januari zijn geweest. De avonden nog koud en donker, te vroeg in de tijd om al wet op het laand te doen. Dus ene goeie tijd om mee bure of kinnese een bietje bij te proate onder het genot van een borreltje. De manne ene jonge klare of een citroentje, de vrouwe anisette, een schilletje of advokaatje, wè dan ok!

Vur de keier pakte 'n het merstal nogal goed uit. Een hortje langer op blijve, wie wilt tè nou nie. Mer ge moest oe eige wel kalmkes hauwe.

Wie kwammen er zoal? Merstal gin familie, want die zagde wel op enen verjaardag. Wie dan? Wel, in de erste plek de bure, Pièr en Drik, Aoken en Jet. Mee Pière wier den hele aaierhandel uit de doeken gedaan. Drik zat verwoed te braaie, dè kon ze goed.

M'n blaauw jurkske mee witte blomkes zal ik nooit vergète! Jet kwam ok wellis 's middags, mer dè gin burte. Burte doede gj 's aoves.

Wie nog meer? An Bomman? Neie, die kwam weleens 's zondagsmiddags, mer des ok gin burte.

Wie waren de echte burters? Juist, Pièr en Gijbertje. Dè was nog is burte, mittie aauw kammeroads van de zang en de muziek. Van alles kwam er los. Moeke keek welis een bietje ongerust en stuurde ons nor bed. We moesse is iets heure dè nie goed vur ons was!!

Anna en Gerrit van de Laor kwamme ok iedere weinter. Anna was nog een nicht van Moekes.

Heb ik Jaanse nog nie genoemd, Jaans van den Ekstersnest? Pa docht dèt 'ie een kerwaaike ha, mer Moeke ha liever dèt 'ie thuisbleef. 'Stek mer een lekker segarke op'.

Neie, dan Wienus en taante Maoi! Zoiets hedde nog nooit meegemaakt. Voor de achterdeur stopt ene kruywaage. Ziedet vur oe? Wè nou wer, ene kruywaage? Gij zij gek, gj. Mer neie, moeder Mijntje doet de deur open en we zien een zwarte gedaante op de kruiwagen zitten. De benen hangen losjes aan één kant naar beneden. 'Ja, Mijntje, dè zulde nie dikwijls zien, burters die in den erm nor binnen komme'. En hij nimt Maoe aon den erm en zo komme ze nor binne. Het begin van een vrolijke avond.

'Bet, egge vanmiddag langs Pièterkes komt, moete vraoge of ze een nei wèk komme burte'. Toen de Ulo dieje middeg uit was stond ik om een uur of drie in een van de oveshuskes aan de Ritschoof. 'Wel, Betje, hoe is het toch, jong, en zeg mer dè we een nei wèk komme.'

'Doeget licht is aon, ik geleuf dè 'k ze heur''. En, ja hoor, binnen stappen een welgedane, vrolijke vrouw en een schriel manneke, Dirk. Hij komt uit Aalst, maar daar zal het niet overgaan. Neie, het zal over den oorlog gaan! Dè belooft extra lang opblijve vur ons. Diejen oorlog is de erste tien of twintig jaar wel honderd keer over gevochten, bij ons aan de taffel in den huis! Mee 1 zwarte bladzij: de evacuatie nor Friesland, waar we vier maanden in Sneek onder gebracht werden.

Bestaat er zwarter dan zwart? Dan is die bladzij van ons moeder. Es Pièterke dur nie gewiest was.....dan waore Carla en Kees t'er misschien ok niet gewiest. Want ge kunt van heimwee echt wel sterven! Pièterke hief de moed erin. 'Kom vort, Mijn, kop op, nog efkes en we zijn terug in Hèmert! En we hebben het mogen beleven allemaal weer veilig thuis te komen.

Vanavond gaat het er fel aan toe. De dames wisselen hun eigen ervaringen uit. Hoe ze eten en warm water moesten halen aan de Snekerpoort.

'Oh, Mijn, enen immer vol traone hebbe we daor gelaote'!

Maar nu overheerst een vrolijke lach, totdat.....Een zware vuistslag doet de tafel dreunen. 'Zwijge, gullie, nou is het mijn burt!' Het opgekropte ongeduld van Dirke moest er efkes uit, vandaor diejen harde klap. Mer ja, hoe had'ie er aandars tussen moete komme?!?

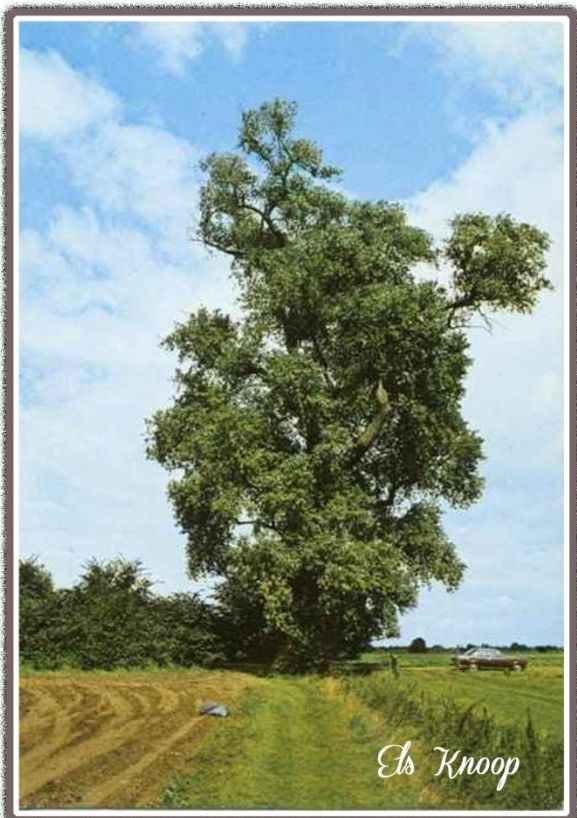
Na het extra lange opblijven waren we na die vuistslag klaar wakker om dan mee een gang nor bove te worde gestuurd.

Burte, we doen het nog wellis, mer het hiet aandars en het is ok aandars.

*Het heuveltje op, dan ziet ge
beneden aan de gracht
Een stompje van een eik,
eenmaal toonbeeld van kracht
Maar door een storm
in zijn krachtig geweld
Werd de reus zeekren dag
onmeedoogend geveld.*

*t Is een historische plek,
want zoo de geschiedenis geeft te lezen,
Moet in 1061 te Nederhemert
een slag geleverd wezen
Floris I, die in t lommer
van de rust hier genoot
Werd in zijn slaap door zn vijand
verrast en gedood*

Els Knoop

Getrouwd!

Jan en Elisabeth

4 april 2014

Getrouwd!

Jaco en Andrea

17 april 2014

Getrouwd!

Johan en Arianne

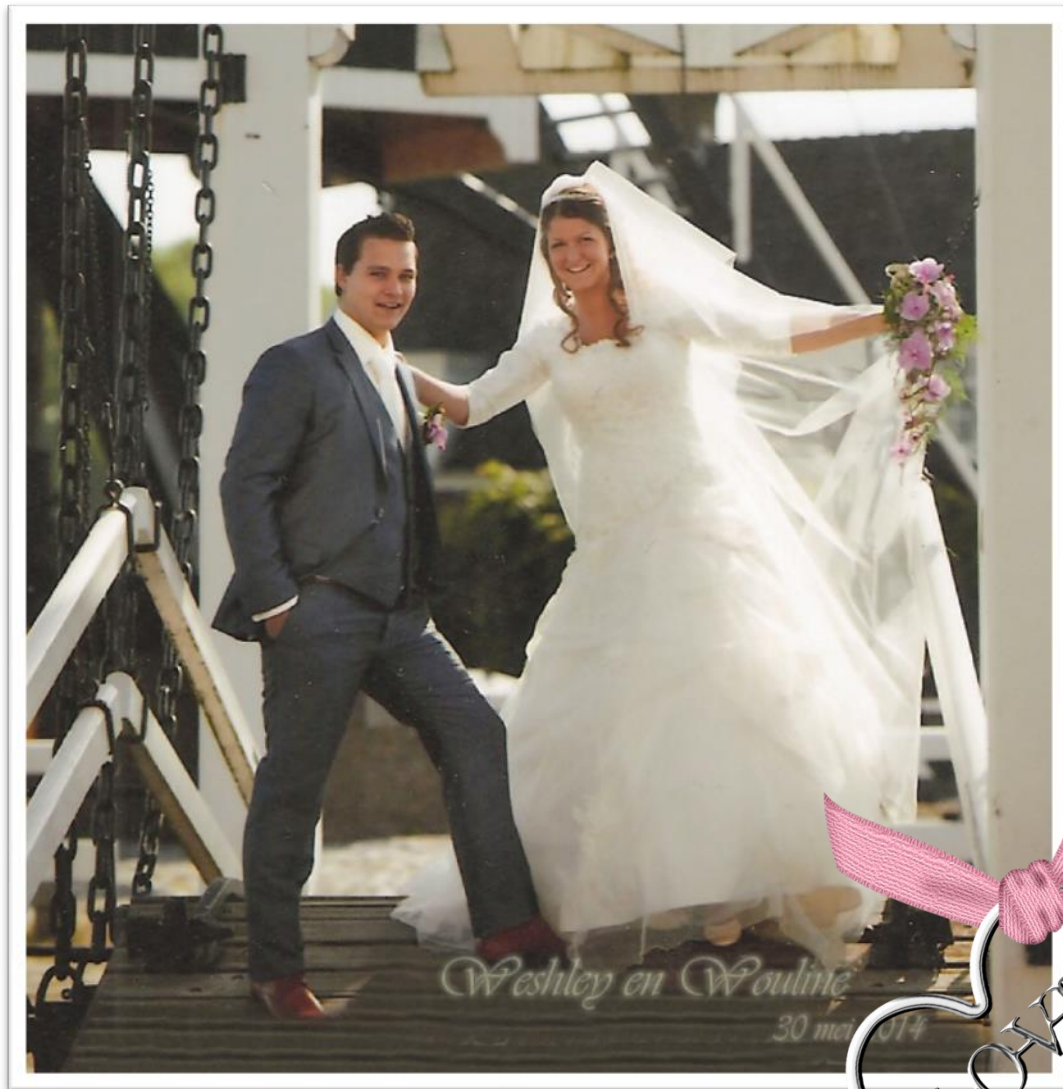
25 april 2014

Getrouwd!

Wesley en Wouline

30 mei 2014

De dorpsstier

De dorpsstier

In de vorige Dorpskrant heb ik geschreven om in de volgende terug te komen over Augustinus Schilders die voor onze ouders in het boerderijtje woonden. Deze man verdiende de kost met op een klein stukje bouwland een paar melkkoeien en een dekstier (dorpsstier). Van deze dorpsstier werd verlangd dat hij de meeste koeien in het dorp zou bevruchten. In ons oude boerderijtje is de plaats waar deze stier stond tot op heden altijd nog in ere.

Het was wel een wettelijk voorschrift dat deze stier bij het stamboek was ingeschreven. De politie kwam dan af en toe controleren of het wel een stamboekstier was. Ik kan mij nog net herinneren (ong. begin jaren '50) dat er ieder voorjaar stierenkeuring was op de Veerdam. Dan kwamen ze uit verschillende dorpen met veewagens om hun stier te laten herkeuren (was verplicht) of hij nog geschikt was voor dekstier. Ook kwamen ze met jonge stieren die men in het stamboek probeerde te krijgen want dan waren zij meer geld waard. De familie Smits in het veerhuis voer er wel bij, want de boeren kregen van de boerin een zakcentje mee voor een kop koffie en een borreltje. Dat waren er dikwijls meer dan één, want de ene spoelde hiermee zijn verdriet weg als de stier was afgekeurd en de andere nam er een paar meer omdat zijn stier geslaagd was. Als kind Dorpskrant Nederhemert

maakte het veel indruk op mij want zij kwamen heel anders uit de herberg dan zij er in gegaan waren. Enkele wat grotere boeren hadden zelf een dekstier. Dit hoefde geen stamboekstier te zijn. Toen waren er nog veel (fabrieks-)arbeiders die er 2 of 3 koeien op na hielden. Daar was zo'n dorpsstier ideaal voor.

Nu was het zo dat wanneer iemand een tochtige koe had, dat bij Stinus ging melden. Dan haalde hij de stier van stal en wandelde er mee naar het opgegeven adres. Hij had dan een koperen hoorn bij zich, die hij met een touwtje aan zijn hals had hangen. Hij blies daarop af en toe een korte serenade zodat men wist dat hij met de stier in de buurt was, voor het geval er nog meer tochtige koeien waren.

Dit was 's winters niet zo erg want dan stonden de koeien op stal maar zomers wel, want dat kunnen wij ons nu niet meer voorstellen, maar het is weleens gebeurd dat deze man met de stier eerst achteraan de Eendekade moest zijn en dan weer terug helemaal naar de Uiterwaard. Hij liet intussen wel het dier in de berm grazen want hij moest er zomers altijd gras voor maaien. Dit heeft hij volgehouden tot 1945. In dat jaar is hij overleden. Omdat er geen opvolger was die de stier overnam is er in allerijl een stierenvereniging opgericht.

Het bestuur van de vereniging zocht iemand die de stier wilde verzorgen. Dat is toen mijn vader gaan doen, onder de voorwaarde dat de boeren zelf met de koeien naar de stier kwamen.

Hij moest ook 2 keer per jaar dekgeld ophalen dus wist precies wat dat opbracht. Hij vergeleek dat met zijn voedergeld en zag dat de vereniging flink winst maakte. Meer voedergeld kon niet, dus heeft hij tegen het

bestuur gezegd: "Zoek er iemand anders voor want, ik begin zelf met een dorpsstier." Hij heeft toen de stier van de vereniging gekocht.

Ik kan mij nog herinneren dat in 1964 twee boerderijen waren afgebrand en voor de familie van Wijk werd gecollecteerd. Er kwam toen een bestuurslid bij mijn vader en zei dat er altijd nog 800 gulden op de bank stond van de stierenvereniging. En of hij er mee instemde om dat geld aan de familie van Wijk te schenken. Gelijk is toen de vereniging opgeheven.

Toen de stier was overgenomen was het dekgeld 4 gulden voor de eerste dekking. Als de boer met dezelfde koe 3 weken later weer terug kwam dan moest dat gratis. Net zolang tot zij bevrucht was of de boer de koe verkocht omdat het niet lukte. Laatst van de vorige eeuw was het 15 gulden.

Als men dekgeld op ging halen bij de boeren dan werd er eerst de kalender erbij gehaald want daar werd bij de meeste de dekdatum opgezet want dan wist men ook ongeveer wanneer het kalf verwacht kon worden.

Bij sommige adressen moest men de rekening altijd achterlaten want dan konden zij op hun gemak de datums na kijken of het aantal wel klopte.(Drama's)

Het was niet altijd makkelijk om zo'n dorpsstier te hebben want de boeren kwamen als het hun uitkwam. Als wij in de polder of op de uiterwaard aan het werk waren, kwamen ze roepen dat je naar huis moest komen, want er is iemand met een tochtige koe. Eens hadden wij een stier die verschrikkelijk lui was, zoals ze dat toen noemden. Dan kon het gebeuren dat je 1 uur moest wachten voor hij dekte. Tot er op een zeker moment nog een koe aankomt. Die stier ziet dat, wordt schijnbaar jaloers en dekt direct. Toen heeft mijn vader een grote spiegel aan de buitenmuur gehangen om hem weer jaloers te maken, maar hij wou er niet altijd in kijken. Omdat na 1970 de melktanks in opmars kwamen liep het aantal kleine boeren hard terug. Daarom kwamen er minder koeien naar de stier. Voor onze eigen koeien hebben wij tot 2007 een dekstier gehad.

Gijs van de werken De foto is niet uit Nederhemert

Het verhaal van de toiletwagen

En zo hoort het ook!

Tijdens de nacht van Oud op Nieuw sprak ik om 03:00 uur Wim van der Toorn, voorzitter van de dorpsraad. De dorpsraad was organisator van het tentfeest tijdens de jaarwisseling. Alles was rustig en in de tent was het prima verlopen.

Hoe anders was dat de volgende ochtend toen Wim me belde met het trieste nieuws dat er later die nacht toch een vervelend incident was voorgevallen. De toiletwagen die de dorpsraad van de Oranjevereniging had geleend voor het feest was weggesleept en in de Ormeling in de brand gestoken. Een kostbare maar vooral hele vervelende gebeurtenis nadat het verder een prima feestje was geweest. Er moest uiteraard een procedure in gang gezet worden in verband met de verzekering en daarvoor was een aangifte nodig. Allemaal zaken waar je niet op zit te wachten als je probeert iets leuks te organiseren voor de bewoners van je eigen dorp.

Ook Wim dacht daar zo over en belde me al snel terug. Het zat hem niet lekker en aangifte doen voelde ook niet goed. Hij wilde met Gerrit Robbemondt, de voorzitter van de Oranjevereniging overleggen om te kijken of er onderling niets geregeld zou kunnen worden waarbij de daders dan voor de kosten op zouden draaien in plaats van dat de verzekering dit moest vergoeden. Hij is samen met Gerrit vervolgens in gesprek gegaan met

een aantal jongeren waarvan geluiden opgingen dat ze ermee te maken zouden hebben. Bij een aantal jongeren was dit inderdaad het geval en zij gaven dit ook direct toe. Ze waren het ermee eens dat ze voor de schade moesten opdraaien en maakten de afspraak om onderling geld in te zamelen om de schade te vergoeden. Als dit niet tot tevredenheid werd opgelost, zou er alsnog aangifte worden gedaan.

Bijna twee weken later was inderdaad het afgesproken bedrag bij elkaar verzameld door de jongeren en dit werd overhandigd aan de Oranjevereniging.

Als dorpscoördinator ben ik er trots op dat dit op deze manier wordt opgelost. Fouten worden overal en door iedereen gemaakt, maar zorg dan ook dat je het achteraf weer recht zet. Ook wethouder Han Looijen deelt deze mening. "Dit is het schoolvoorbeeld van hoe dorps- en wijkgericht werken bedoeld is" vindt hij. "Een leefbare samenleving maak je samen!" Onlangs ben ik met Han Looijen op bezoek geweest bij Wim van der Toorn en Gerrit Robbemondt om hen te bedanken. Zij hebben de moeite genomen om in gesprek te gaan met de jongeren en hebben hen hiermee niet alleen een wijze les meegegeven maar zij hebben er ook voor gezorgd dat de schade verhaald werd op diegenen die de schade hebben veroorzaakt. Ik vind dat absoluut een goede zaak en een voorbeeld voor vele andere incidenten waarbij lang niet altijd de juiste mensen of organisaties opdraaien voor de gemaakte schades.

Debby Wesselo

Dorpscoördinator

Gemeente Zaltbommel

Een Hèmertse jongere stelt zich voor

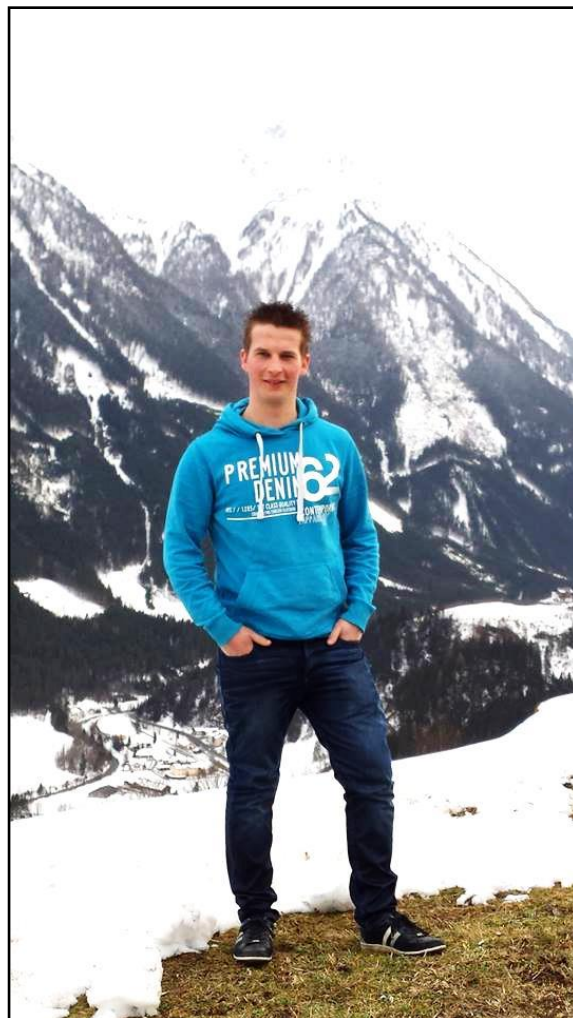
De Jeugd van Hemert

Zoals u misschien wel is opgevallen, is dit artikel al een tijdje niet meer in de dorpskrant verschenen. Ik heb geen idee hoe het komt, maar ik ben bang dat het aan mij ligt. Ik heet Arjan Oomen, en ben geboren aan de Nije Steeg, en woon daar al 20 jaar met plezier, samen met 4 broers en zussen.

Ik ben in Nederhemert opgegroeid dus is het ook voor de hand liggend dat ik mijn eerste schoolervaring opdeed op de Wegwijzer. Aan deze school heb ik het begin van mijn ontwikkeling te danken. Na 8 jaar werd het echter tijd voor de HAVO, waar ik op mijn zeventiende vanaf kwam. Ik ben toen vol overgave aan een HBO-opleiding begonnen, maar toen ik 18 werd begon de diesel in mijn bloed te borrelen. .

Inmiddels werk ik dus al weer twee jaar als chauffeur bij Oomen Transport. Ik ben graag van huis, maar na een lange werkweek is het altijd toch weer een heerlijk moment om Nederhemert in te rijden. Het gevoel van weer thuis zijn bij vrienden, familie, kennissen en dorpsgenoten in het rustige Nederhemert is een verademing. Als u als echte Hemertse nu denkt dat ik overdrijf, ga dan een tijdje Nederhemert uit. Bij terugkomst zult u het met me eens zijn.

Of ik in de toekomst in Nederhemert zal blijven wonen zal afhangen van mijn werk en toekomstige vrouw, en omdat ik die laatste nog niet heb kan ik daar dus ook nog niet veel van zeggen. Het bevalt me nu in ieder geval prima, en hoop dat het in de toekomst zo zal blijven.

Ik geef de pen door aan Wouline van Dam

Een kind met een hobby

Een kind met een hobby – Sterre van Aalst

Als je bij Sterre thuis komt is het wel duidelijk dat ze uit een gezin komt dat van dieren houdt. Er lopen katten, een hond, geiten, schapen, kippen en bovenal 2 paarden genaamd Gerrit en Guus.

Sterre houdt van alle dieren, maar bovenal houdt ze van paarden. Al vanaf het moment dat ze kon praten heeft ze het over paarden gehad. Waarom en hoe ze aan haar liefde voor paarden komt, weten ze bij Sterre thuis niet. 'Misschien komt het door de opa van Sterres moeder. Die had vroeger ook paarden.' Hoe dan ook. Sterre is gek op paarden. Al vanaf dat ze kon praten had ze het over paarden. Toen ze klein was kreeg ze een hobbelpaard van haar oma. Zo'n mooie, die er uitziet

alsof hij uit een draaimolen komt, mét een harige staart.

Daar was ze helemaal verliefd op. Ze heeft er jarenlang mee gespeeld. Uiteraard reed ze op het hobbelpaard, maar ook was ze uren zoet met het vlechten en versieren van de staart van het hobbelpaard,' vertelt Sterres moeder.

Toen ze vijf was, had ze net haar zwemdiploma en was het tijd om te kijken naar een andere sport/hobby. Gezien haar liefde voor paarden was het geen verrassing dat Sterre op paardrijden wilde. Ze is toen in het Hippisch Centrum bij meneer en mevrouw Mulder in Kerkwijk gestart en daar rijdt ze nog steeds één keer per week in een klas met 7 kinderen.

Ze krijgt daar les van Linda, de dochter van meneer en mevrouw Mulder. 'Naast het 'gewone' rijden, rijden we ook allerlei figuren en maken we op het einde van de les een buiging met het paard.'

Sterre rijdt op verschillende paarden. 'Dat is om te leren omgaan met zowel rustige als drukke paarden. Je leert om met alle karakters van paarden om te gaan', vertelt Sterre. Ook al rijdt ze op verschillende paarden, haar favoriete paard is Mistral.

In de winter rijden ze binnen, maar als het mooi weer is rijden ze in de buitenbak of maken ze een ritje in de Lieskampen. Naast het paardrijden is er veel aandacht voor de verzorging van het paard. Dat begon al vanaf haar eerste Bambi-les. 'Het eerste halfuur van de allereerste les begonnen we met het leren verzorgen van paarden. We leerden hoe we paarden moesten borstelen en hoe de hoeven te verzorgen,' vertelt Sterre. 'Na het rijden moet ik altijd het paard droogwrijven met stro. Of ik moet hem afspoonen met water en daarna met een zweetmes zijn lijf schoonvegen. Een zweetmes is soort trekker, zoals je die kent om de ramen droog te trekken. Ook moet ik na het rijden de gang naar de stal vegen.' Het schoonmaken van de gang vindt Sterre wat minder, maar eigenlijk vind ze alles leuk aan het verzorgen van een paard. Zelfs het uitdoen van een slijmerig bit. Aan wedstrijden rijden doet Sterre niet. 'Daar vind ik niets aan. Het gaat mij alleen om het omgaan met paarden.' Sterre rijdt zowel op pony's als op paarden. Dat ligt er aan welke pony's en paarden op dat moment in de stallen staan.

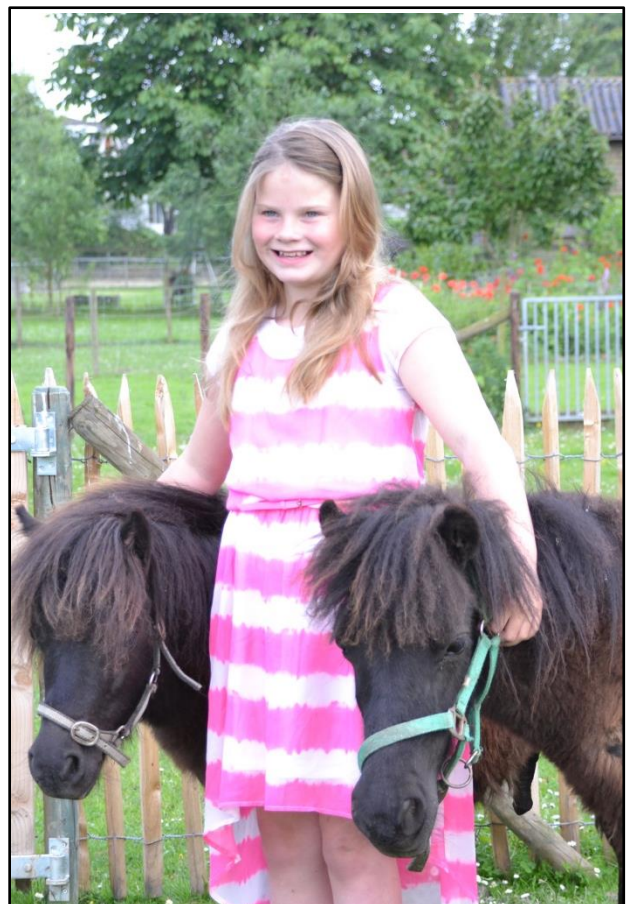
'Paarden zijn soms ook best grappig. Zo had mijn pony Guus een keer één van m'n crocs aangetrokken. Hij was in mijn crocs gestapt en die was aan zijn hoef blijven hangen. Toen liep hij met één crocs aan door de wei heen te stappen. Dat zag er heel erg grappig uit,' lacht Sterre.

Als we naar buiten lopen om een foto van Sterre, Guus en Gerrit te maken, haalt ze de pony's liefkozend aan. Hun lijf zit nog vol met een soort donzige wol. Iemand zonder

verstand van paarden zou denken dat de pony's hun winterhaar verliezen, maar dat blijkt niet zo te zijn. 'Ze zijn ongeveer een jaar oud en nu verliezen ze hun babyharen,' vertelt Sterre.

'Nee, op Guus en Gerrit kan ik geen pony rijden, daar zijn ze te klein voor, lacht Sterre. 'Nog even en dan zou ik mee moeten stappen, als ik nog wat groter wordt.'

Sterre wil later iets met dieren gaan doen. Het liefst met paarden, maar andere dieren zijn ook goed. Ze zou dan ook graag naar de landbouwschool gaan. Of dat er ook werkelijk van gaat komen, zal de toekomst uitwijzen. Eén ding is echter zeker, Sterre is een grote dierenvriend, en waarschijnlijk zullen dieren altijd belangrijk voor haar blijven.

Nederhemert 1200 jaar...zomermarkt

Zomermarkt bij het kasteel in Nederhemert Zuid groot succes!

Op 24 mei was het zover, de zomermarkt in Nederhemert.

Wij wilden het erg graag op Zuid houden, omdat daar Nederhemert ontstaan is. Door omstandigheden is het dorp door de rivier in twee gedeeld en zo ontstonden Noord en Zuid. De wens was om te onderzoeken of de mogelijkheid bestond om dit op het terrein van het kasteel te organiseren.

Het was voor ons als comité 1200 best wel spannend, ten eerste wat het weer zou doen en ten tweede of er wel bezoek zou komen.

Gelukkig werkte het weer mee en de opkomst was geweldig evenals de sfeer, Noord en Zuid waren één, het was gewoon Nederhemert.

Het was best een hele organisatie, welke wij als dorpsraad niet alleen konden doen. We zijn dan ook erg blij met de inzet en inbreng van de diverse verenigingen, ondernemers, vrijwilligers, brandweer en gemeente.

Wij waren tevens aangenaam verrast, dat de eigenaar van Calvi, het bedrijf dat in het kasteel gevestigd is, ons niet alleen het terrein ter beschikking stelde, maar ook toestemming gaf om rondleidingen te organiseren. Dit gaf zeker extra glans aan deze dag.

Hun medewerkster, Marian van Kapel, heeft aardig wat van haar vrije tijd opgeofferd om ons onze voorbereidingen te laten treffen en ook op haar vrije avond was zij aanwezig bij het opbouwen en de hele zaterdag tot wij om ca. 19.00 uur het terrein weer aardig leeg hadden.

Onze hartelijk dank nogmaals voor het gastvrije onthaal door Leo v.d. Heijden en Marian van Kapel.

Ook mogen we onze burgemeester Albert v.d. Bosch niet vergeten, die het terrein met veel flair opende met een grote sleutel, welke hem overhandigd werd door Leo v.d. Heijden, en een leuke toespraak. Onze voorzitter Wim v.d. Toorn, passend gekleed voor deze locatie en evenement, heeft de heren, als dank voor hun medewerking een echte fles Hemerts Vuurwatter gegeven, waarvan zij later thuis nog konden nagenieten.

Het terrein was gezellig gevuld met kraampjes bemand door ondernemers en verenigingen uit het dorp, versterkt door de imker Koos Tromp en de rietdekker den Hartog.

De kinderen en jeugd konden volop aan activiteiten deelnemen georganiseerd door de jeugdvereniging, de brandweer, team Alpe d'HuZes, VVN en de ijsclub.

Er waren diverse verlotingen en/of prijsvragen. De hoofdprijs bij slagerij Oomen is gewonnen door Arie Verheij, hij zat het dichtst bij het gewicht. Bij BergBikes werd de tractor met kar gewonnen door de heer Kolbach uit Aalst en bij van Loon is de gratis grote beurt + APK gewonnen door Rien Smits, de 4 wiel uitlijning 3D door Mattie van der Spek en de gratis aircocheck door Gerard van Wijk. Al met al een bijzonder en gevarieerd geheel.

Er was een terras en er waren optredens van ons eigen Hemertse Visserkskor en de fanfare combinatie Juliana-Concordia, die in middeleeuwse kleding een optreden verzorgden.

Ook kwamen éénmalig de Do-RE-MI'tjes een optreden verzorgen. Dit vroegere jeugdkoortje was weer bij elkaar getrommeld om een uitvoering te geven als verrassing voor hun vroegere dirigente Judith Groeneveld. Dit was zeer geslaagd.

Een hoogtepunt waren ook de rondleidingen verzorgd door Leo en Martijn. 's Morgens was er nog volop keuze uit tijdstippen, maar na de middag was alles snel uitverkocht. We moesten dan ook een groot aantal mensen teleurstellen. Degenen, die mee zijn geweest, waren erg enthousiast over de rondleidingen door deze heren. Zij verzorgen deze normaal voor de stichting Gelderse Kastelen o.a. op de open monumentendagen. De volgende open monumenten dag is op de 2e zaterdag in september, U hebt dan weer een kans om met hen mee te lopen.

Nog steeds krijgen wij leuke reacties van mensen en standhouders, die dit alles als zeer gemoedelijk en leuk hebben ervaren. De mensen zijn erg positief over het geslaagde evenement, waar we als "één" dorp, met elkaar en voor elkaar en anderen, aan gewerkt hebben.

Wij danken ook nog de veermannen, die een hele drukke dag hebben gehad en de stichting

het veer voor het gratis overzetten van de mensen.

Tevens natuurlijk de mensen, die grond ter beschikking hebben gesteld om te parkeren en de vele vrijwilligers, die mee hebben gedacht en alles mee in goede banen hebben geleid. Mochten we nog iemand vergeten zijn, neem het ons niet kwalijk en neem aan, dat U ook in dit dankwoord hoort.

We hopen, dat we bij een volgende activiteit, indien nodig, weer gebruik mogen maken van Uw aller adviezen en inzet.

Op onze site zijn de foto's van deze dag te zien.

Fotoreportage zomermarkt

Fotoreportage zomermarkt

Tafeltje dekje in Hèmert

Jan Pieter (87) en Leny (85) Vos rijden al ruim 14 jaar elke maandagmorgen Tafeltje Dekje de route Kerkwijk, Delwijnen en Nederhemert. Het woord stoppen dat kennen Jan Pieter en Leny niet, “zolang wij het kunnen blijven wij het doen”.

Volgens Jan Pieter was het maandag 21 april dit jaar dat ze voor de 720^e keer Tafeltje Dekje hebben gereden, ze hebben dat precies bij gehouden.

Soms ook wel eens voor andere chauffeurs gereden die toen niet konden rijden die dag. Maar anderen hebben ook wel eens voor ons gereden.

Vroeger, vertelde Jan Pieter, waren wij in Vinkeloord (bij Vinkel) op

vakantie en dan kwamen wij terug die dag om Tafeltje dekje te rijden.

In 2013 waren Jan Pieter en Leny een tijdje in de “lappenmand” maar nu zijn ze weer goed opgeknapt.

Allebei hebben ze nog een rijbewijs en om de 5 jaar worden die verlengd, tot nog toe zonder problemen.

Jan Pieter vertelde een mooi verhaal wat ze ooit mee gemaakt hebben toen men ook nog Tafeltje Dekje in Bruchem bezorgde bij Anton Smits.

Toen men vanuit Bruchem bij een klant in Kerkwijk aan kwam dacht Leny dat Anton geen eten had gehad want in de lege bak (wist Leny niet dat de bak leeg was) stak het menubriefje uit. Niet gekeken in de etenscassette maar gelijk weer terug naar Bruchem waar Anton heerlijk aan tafel zat te eten. Hij had het menubriefje in de lege cassette gedaan en zo mee gegeven. Ook heeft Jan Pieter jaren geleden een verbaal gekregen omdat hij geen gordel om had. En Leny vertelde dat ze ook wel eens erg slecht weer hebben mee gemaakt, denk maar eens aan de winter van 2012 en 2013.

De twee Tafeltje Dekje rijders gaan altijd samen in al die jaren en ze kennen iedereen en ze weten precies waar men naar binnen moet bij hun afleveradressen.

Bij bijna alle mensen staan de deuren open of wij gaan achterom want de mensen verwachten ons rond de middag.

Een etenscassette buiten zetten doen wij bijna nooit, aldus Leny of men moet het door geven dat dit voor een keer mag, dan wel.

Soms wordt er ook geholpen als mensen moeite hebben met vlees te snijden, dan doen wij dat ook. Of de etenscassette open maken, je moet voor de mensen klaar staan, aldus Leny, en een luisterend oor is ook zeer belangrijk.

Vanuit Gameren laden en dan de route rijden zodat iedereen rond 12 uur eten heeft.

Jan Pieter en Leny wij hopen dat jullie dit nog een tijdje mogen doen want op maandag tussen de middag is hun blauwe wagentje niet meer weg te denken uit het straatbeeld van Nederhemert.

Eerste kievietsei!

DELWIJNEN – Datum 5 maart 2014 een dag om te onthouden! Om 15.30 uur s 'middags ging er een bericht naar het ANP ....het eerste kievietsei van Nederland is gevonden in Delwijnen in de Bommelerwaard, gemeente Zaltbommel. Nog geen uur later komt het op het nieuws. Overall in Nederland, en wat zijn er veel mensen die dit horen en er een eigen gedachte bij hebben. Bewoners van Delwijnen zelf, maar ook vele weidevogelbeschermers weten wat dit bericht betekent: ...het voorjaar komt er aan. Uniek in Nederland dat het vermelden van deze vondst veel mensen een blij gevoel geeft.

En laat ik, Antoinette Thole, nu de vinder zijn van dit bijzondere ei. Als klein meisje liep ik al met mijn

vader naar kievitseiëren te zoeken, vooral in Noord Holland en Friesland.

Toen ik in 1971 in Nederhemert kwam wonen ontdekte ik al gauw dat ook in de Bommelerwaard weidevogels bivakkeerden. Bij verschillende boeren maakte ik een contactje om toestemming te vragen of ik op hun land mocht zoeken. Officieel kreeg ik een handtekening op een lijst en daar hield ik ook de zoekgegevens op bij. De nestjes met 4 eieren werden

gemarkeerd, en daar waar mogelijk, gespaard bij landbewerkingen. Ieder jaar weer besteed ik veel tijd aan deze hobby. Toen er in 2001 een agrarische natuurvereniging, De Capreton, in de Bommelerwaard werd opgericht kreeg weidevogelbescherming een aparte werkgroep. En zoals te begrijpen valt ben ik daar vanaf de start nauw bij betrokken geweest. Er zijn nu heel veel enthousiaste vrijwilligers en menigeen herinnert zich de eerste ervaringen in het veld.

Vroeger speelde het vinden van het eerste ei buiten Friesland niet zo zeer, maar de laatste jaren, juist door het ontstaan van deze agrarische natuurverenigingen, wordt er veel meer aandacht aan gegeven.

En dit jaar is het me dus gelukt, helemaal een toevalstreffer natuurlijk niet. Dagen van te voren stond mijn auto op de dam bij een perceel oud maisland in Delwijnen. De eigenaar Wim de Gaaij gaf mij toestemming om op het land te komen. Eindeloos kijken door de kijker naar het gedrag van de kieviten daar ter plekke. En dan is het moment daar dat er werkelijk gezocht gaat worden. De GSM is mee met het nummer van het landelijke meldpunt van het eerste ei van Nederland.

Bij het zoeken kom ik meerdere lege kuiltes tegen en dan vind ik er toch een met 1 ei!

Er gaat een golf van blijdschap door me heen en ik meld het meteen bij Landschapsbeheer Nederland. De heer Aad van Paassen van Landschapsbeheer Gelderland, komt om het ei te controleren (of het vers is en de boel niet gefopt wordt!) en dan gaat er uiteindelijk een officieel persbericht naar het ANP en binnen de kortste keren staan de cameraploegen van NOS, TV Gelderland, Brabantsdagblad en Omroep Gelderland op de stoep bij de familie de Gaaij.

Er zijn toen heel wat opnames gemaakt van een glunderende Antoinette Thole. Een unieke vondst en een geweldige ervaring waar ik nog steeds van geniet.

Het nestje werd vol gelegd (4 eitjes) door de kievit en de eerste landbewerkingen heeft het nest overleefd. Maar na 14 dagen is het toch verloren gegaan. Gelukkig krijgt de kievit een tweede kans en zit alweer op een nieuw nest te broeden.

Nederhemert april 2014

Een gepromoveerde Hèmertse

Ik ben gevraagd om een stukje te schrijven voor de Hèmertse dorpskrant over mezelf. Ik ben Mariëtte van Loon en ik kan me voorstellen dat veel mensen in

Nederhemert mij niet meer herinneren. Ik woon namelijk al een hele tijd niet meer in het dorp. Maar toch heb ik er het grootste deel van mijn leven wel gewoond, op Molenstraat 1.

In 1986 begon ik in groep 1 op de kleuterschool die toen nog 'De Woelwaters' heette, daarna ben ik op De Wegwijzer verder gegaan. Na groep 8 op 'De Wegwijzer' ben ik op de Gomarus in Gorinchem terecht gekomen. De eerste jaren met de schoolbus, daarna met de fiets en de laatste Gomarus-jaren met de scooter, tot ik in 2000 HAVO examen deed.

Daarna ben ik naar de Christelijke Hogeschool in Ede gegaan om daar Maatschappelijk Werk en Dienstverlening te studeren. Korte tijd daarna ben ik ook vanuit Nederhemert naar Ede vertrokken om op kamers te gaan wonen. Vooral het vak Psychologie vond ik interessant toen ik in Ede studeerde. Ik las in mijn studieboeken over bewustzijn, de manier waarop mensen leren en wat straf en beloning doen met het gedrag van mensen. Ik vond deze vakken zelfs zo interessant dat ik, toen ik na een jaar aan de Christelijke Hogeschool mijn propedeuse had gehaald, de opleiding Psychologie ging doen aan de Universiteit Utrecht.

In Utrecht maakte ik pas echt kennis met 'wetenschap'. Voor mijn studie volgde ik allerlei vakken zoals onderwijspsychologie,

onderzoeksmethoden, statistiek, wetenschapsfilosofie, neurowetenschap, en de psychologie van taal en geheugen. In die tijd ben ik ook in Utrecht gaan wonen, van mijn zolderkamer in Ede vertrok ik naar Utrecht waar ik een kamer had in een oud schoolgebouw.

Mijn grote hobby was op reis gaan en allerlei verschillende landen bekijken. Tijdens mijn studie maakte ik al allerlei reizen naar verschillende landen in Europa en Afrika. In 2004 vertrok ik voor langere tijd, ik kreeg de kans om voor mijn stage en afstudeeronderzoek naar Tromsø te gaan, een stad boven de poolcirkel in het noorden van Noorwegen. In Tromsø ben ik onderzoek gaan doen naar de werking van het geheugen. Ik ben twee jaar in Noorwegen gebleven. Het was een bijzondere ervaring om daar te wonen, in zo'n mooi en leeg land met extreme omstandigheden. In de winter vielen er meters sneeuw, was het noorderlicht te zien en kwam de zon bijna twee maanden lang niet op. In de zomer was het de hele dag en nacht licht.

Toen ik klaar was met mijn studie Psychologie wilde ik graag een lange reis maken, daarom ben ik naar Canada vertrokken om daar te gaan reizen en werken. In Noorwegen was skiën een grote hobby geworden en in Canada heb ik in een skigebied gewerkt. Nadat ik een jaar door Canada gereisd en in het skigebied gewerkt heb ben ik verder vertrokken naar Amerika en Mexico en daar ben ik uiteindelijk ook nog een jaar gebleven.

In 2009 kwam ik terug naar Nederland en toen wilde ik toch graag wel iets met mijn studie en mijn interesse voor Psychologie gaan doen. Gelukkig kwam er een heel mooie kans: In Maastricht kon ik aan de universiteit aan het werk gaan met een onderzoeksproject. Voor

dit project heb ik onderzoek gedaan naar het geheugen van leerlingen op basisscholen en middelbare scholen tijdens het lezen van teksten. Vaak vinden leerlingen het moeilijk om teksten te begrijpen en hebben ze ook niet zo veel inzicht in wat ze nu wel en niet begrepen hebben. Daarom ben ik op zoek gegaan naar manieren hoe leerlingen geholpen kunnen worden om beter teksten te begrijpen. Hiervoor heb ik wetenschappelijk onderzoek gedaan leerlingen op allerlei scholen. Deze leerlingen heb ik allemaal getest tijdens en na het lezen van verschillende soorten teksten.

Over dit onderzoeksproject heb ik een proefschrift geschreven, alles in het Engels omdat stukken uit het proefschrift ook in internationale wetenschappelijke tijdschriften gepubliceerd zijn.

De titel van het proefschrift is in het Engels 'Fostering Monitoring and Regulation of Learning', het proefschrift gaat over het verbeteren van zelfbeoordelingen en beslissingen tijdens het leren.

Zo heb ik onder andere beschreven wat voor instructies wel en niet werken om teksten beter te begrijpen en hoe leerlingen betere

beslissingen kunnen maken over welke teksten ze nog een keer moeten lezen voor ze een toets maken.

Na het drukken van dit proefschrift volgde op 8 mei 2014 een wetenschappelijke promotie, tijdens deze promotie moest ik mijn proefschrift verdedigen terwijl professoren en onderzoekers mij allerlei kritische vragen stelden. Gelukkig kon ik de vragen beantwoorden en is alles goed gegaan, daarom ben ik nu doctor geworden.

Nu dit project afgerond is blijf ik toch in Maastricht wonen en ik ben blij om in de mooie Limburgse heuvels te wonen. Ik werk nu als onderzoeker en universitair docent aan de Universiteit Maastricht. Voor mijn werk en in mijn vrije tijd maak nog steeds graag korte en lange reizen. En ik vind het ook erg leuk om in de Limburgse heuvels te fietsen. En natuurlijk kom ik ook telkens weer terug in Nederhemert om mijn familie te bezoeken.

40 jaar getrouwd

Jan (67) en Corrie (61) Hak- van Driel uit de Molenstraat waren op 10 mei 40 jaar getrouwd. Het echtpaar heeft 4 kinderen, 7 kleinkinderen en een achterkleinkind.

Namens de Dorpsraad werd aan het echtpaar een bos bloemen aangeboden en voor de Dorpskrant ging men op de foto.

Jan is tot zijn pensioen 25 jaar werkzaam geweest bij Ahlmann in Ammerzoden als monteur. Daarvoor bij Verlouw in Ammerzoden.

Jan gaat graag vissen en heeft ook zelf een boot met een buitenboordmotor waar hij graag mee de Maas op gaat. Jan weet veel van motoren af want hij is daar veel mee bezig geweest.

Maar volgens Jan zitten er niet zoveel vissen meer in de Maas: "Alles wordt leeggetrokken met netten en er schiet niet veel meer over en dat is jammer".

Corrie wandelt graag.

Het echtpaar heeft al die 40 jaar in Nederhemert gewoond.

Dit feit is in huiselijke kring herdacht.

40 jaar getrouwd

Op zondag 27 april waren René (61) en Trudie (60) Jonathans die aan de Maasdijk in Nederhemert wonen, 40 jaar getrouwd. Het echtpaar heeft 3 kinderen (allemaal dochters!) en 8 kleinkinderen. Het feest werd op zaterdag 3 mei thuis gehouden in een tent op het weiland achter het huis. Vanuit de Dorpsraad werd een boeket bloemen aangeboden en het echtpaar ging op de foto voor de Dorpskrant.

René en Trudie wonen al 13 jaar in Nederhemert, daarvoor altijd in Den Bosch gewoond.

René is altijd werkzaam geweest in de ICT maar geniet inmiddels, samen met zijn vrouw, van zijn vervroegd pensioen. René doet veel aan muziek, speelt en zingt ook in een bandje die de liedjes uit de jaren 60 laat horen. De band bestaat uit 6 personen en we treden overal op. Erg leuk. Bij mij thuis in een klein “muziekcentrum” (de oude schapenstal) repeteren wij elke week. Maar ik kan beter spelen dan zingen hoor”, aldus René.

Vrijwillig les geven aan kinderen, gehandicapten en ouderen dat doet René ook graag en is daar veel mee bezig. Zijn vrouw Trudie heeft vroeger o.a. in de kinderopvang gewerkt en doet dat nu exclusief voor haar kleinkinderen.

Soms zijn er wel 6 kleinkinderen waar Trudie op past en dat vindt ze zo gezellig.

Het echtpaar heeft nooit spijt gehad van de overstap van Den Bosch naar Nederhemert. Alleen het eerste jaar, weet René te verklappen, had ik er moeite mee, want al onze vrienden woonden in Den Bosch en wij hier. Den Bosch altijd druk met verkeer en alles en dan hier zo rustig, zo mooi, nee wij zouden niet graag terug willen verhuizen. Ik voel mij nog wel een “uitlander” maar het is hier zo fijn. Onze vrienden komen nu naar Nederhemert toe en fietsen door het mooie dorp waar ze opvallend veel vriendelijke mensen tegenkomen. Een compliment voor onze inwoners.

45 jaar getrouwd

Hans (70) en Hennie (67) de Vries- van de Werken uit de Tuinstraat waren vrijdag 28 maart 45 jaar getrouwd. Het echtpaar heeft 2 kinderen en 1 kleinkind waar ze geweldig mee in hun schik zijn. Namens Dorpsraad Nederhemert bood onze fotograaf een bos bloemen aan maar hij moest daar die dag even mee wachten want de bruidegom was helaas niet thuis. Die was samen met zijn vriend Arie van den Oever een visje halen op de fiets bij vishandel de Bruin die op vrijdag bij het tankstation in Aalst staat. Hans trek veel op met Arie van den Oever. Samen hebben ze ongeveer 35 jaar in de wegenbouw gewerkt en nu gaan ze samen fietsen, vissen en samen een visje eten op vrijdagmorgen. Maar voor hun echtgenotes brengen ze ook een visje mee. Hans is een bekend persoon in ons dorp. Ik denk dat er weinig mensen zijn die Hans niet kennen. Overal zie je hem veel wandelen, een praatje hier en een praatje daar, want Hans weet altijd vele "nieuwttjes" uit het dorp. Ook op zijn stukje land is Hans veel bezig want de moestuin moet bijgehouden worden. Het echtpaar heeft bijna altijd in de Tuinstraat gewoond, alleen de eerste drie maanden na hun huwelijk hebben ze in de "neijendijk" gewoond.

Toen Hans en Hennie in de Tuinstraat gingen wonen zei de vader van Hennie, Drik van de Werken "Ons Hennie gaat in de Jordaan wonen". Hennie begint te lachen: "Ja, maar er zit nog een verhaal aan vast toen wij hier in de Tuinstraat kwamen wonen". Samen met Anna van den Oever waren wij boven in ons huis aan het schoonmaken voor wij hier kwamen wonen. Anna was druk bezig en gooide wat vuil uit het raam naar beneden. Op dat moment liep Jap Hobo onder langs het raam die het vuil op zijn hoofd kreeg. Jap keek eens naar boven wie dat toch gedaan had en zei: "al het goede komt van boven" en liep weer door!! Prachtig verhaal, waar nu nog veel om gelachen wordt.

Hennie doet in haar vrije tijd graag handwerken en samen met Hans fietsen dat is ook haar hobby. Gelukkig is Hennie weer redelijk goed opgeknapt want vorig jaar is Hennie ernstig ziek geweest. Na 6 chemokuren en 36 bestralingen gaat het nu weer redelijk met Hennie en de dokters in Nijmegen zijn erg tevreden vertelde ze mij.

Vanuit de redactie van onze Dorpskrant wensen wij Hennie algeheel herstel toe en hopen dat ze samen met haar man Hans nog gelukkige jaren zullen hebben.

50 jaar getrouwd

Op maandag 9 juni waren Jan(74) en Mijns (73) Bok- Koppelaar 50 jaar getrouwd. Het echtpaar heeft 4 kinderen en 15 kleinkinderen. Een kleine receptie is op dinsdag 10 juni gehouden in dorpshuis De Gaarde te Nederhemert. Jan is altijd werkzaam geweest in de administratie en is begonnen als "boekhouder" bij Betuco, daarna bij administratiekantoor Ami Kant in de Schoolstraat maar toen trok Gebr. Vos aan de bel of Jan daar wilde komen werken heel de week. Jan is daar ruim 32 jaar werkzaam geweest en kijkt met veel plezier terug naar die tijd. De bruid, die uit Sliedrecht komt, is voor dat ze trouwde met Jan werkzaam geweest in de kruidenierszaak van haar vader.

Het echtpaar woont nog steeds in het ouderlijk huis van Jan aan de Nederhemertsekade 1. Samen wandelen dat is hun hobby maar ook een goede hobby want Mijns moet veel wandelen van de dokter na haar ziekte en heeft steun aan Jan, want zelfstandig lopen gaat moeilijk. Samen zie je ze bijna elke dag door Nederhemert lopen.

"Gelukkig zijn wij nog samen" aldus Mijns, "en dat is ook een Zegen".

Herinneringen aan Hèmert

Mijn herinneringen aan de firma Hobo

Toen de firma honderd jaar bestond is er een boek verschenen over de geschiedenis met de titel: Van Molenpad naar Molenstraat. Daar zal ik niet uit citeren. Hoe zou ik Arie Verkuijl kunnen verbeteren. Geen geschiedenis dus maar mijn herinneringen.

Natuurlijk moet ik dan beginnen met mijn grootvader Dirk Hobo. Toen ik geboren werd was hij al in de zestig. Ik heb hem dan ook nooit veel zien timmeren. Hij woonde binnendijs in het langgerekte huis, het derde gerekend vanaf de Molenpad. Het achterste gedeelte was de timmerwinkel, het voorste woonhuis. Natuurlijk kwamen wij er vaak. Voorop de fiets bij pa, later lopend. We konden dan recht oversteken: Over het erf van Teunis van Genderen, over een paadje en via een sloot kwamen we dan in de bogerd van opa. Dan nog een paadje en we waren er. Een timmerwinkel was een heerlijke plek om te spelen. Hamers, hout spijkers en tangen in overvloed. Later vonden mijn kinderen het ook fijn om aan de Molenstraat te spelen. Ik heb geen idee van het aantal personeelsleden, maar er waren een paar echte vaklui bij. Bertus Kuipers en Hans Smits als timmerman, Lies Wolfers als metselaar. Achter het huis was de Kalkbak. Daar werd de kalk geblust. Een gevaarlijk karwei want de kalk was dan gloeiend. Wie een muur wilde witten kwam dan met zijn emmertje en voor een paar dubbeltjes werd die gevuld.

Het rollend materieel bestond uit een fietskar. Mijn vader was van beroep ook timmerman. Ik denk dat oom Dik ook wel naar de ambachtsschool zal zijn geweest. Pa volgde ook nog tekencursussen in Heusden. 's Avonds te voet naar school, inclusief 2 keer overvaren. Ik heb nog zijn rapport uit die tijd. Het hoogste cijfer dat je kon halen was een 6. Als 24-jarige kreeg hij ook een cijfer voor gedrag en vlijt. Toen al dreef de zaak op mijn vader en oom Dik. Ze waren totaal verschillend maar vulden elkaar goed aan. Pa was een goed vakman en een voorzichtig ondernemer. Oom Dik heb ik nooit met een hamer in zijn hand gezien. Hij trok er op uit en zorgde voor nieuwe klanten. Durfde ook meer te wagen. Zonder hem zou de zaak nooit zo gegroeid zijn.

De toeleveranciers stuurden hun vertegenwoordigers. Van de firma Monster uit Gorkum kwam bv de heer van Meeuwen in een auto met chauffeur elke woensdag. Die chauffeur werd later zijn opvolger. Toen ik ons dorp al uit was verhuisde het bedrijf naar de Molenstraat.

Pa deed ook de rekening administratie. In januari en juli zat hij een paar weken op kantoor om de rekeningen te schrijven. Mijn moeder, en later ik ook wel, ging daarmee op pad. Vrijwel alles gebeurde contant. Een half jaar krediet was dus normaal. Mijn moeder deed de rest van de boekhouding. Toen zij vrij plotseling overleed, 49 jaar oud, moest er een professionele kantoorkracht komen.

Mijn bijdrage aan het succes van de onderneming is uiterst klein. In de vakantie mocht/moest ik weleens helpen. Ik herinner me bv dat ik samen met Wim Vos in de oude timmerwinkel rekjes moest maken voor de poterbewaarpplaats in Kerkwijk. Het waren trapeziumvormige metalen gevallen waar wij dan latten op moesten schroeven. Toen we bijna klaar waren keurde opa alles af, geen idee waarom. Een aardige klus was ook altijd carbolineum op balklagen smeren, liefst in de felle zon. Je verbrandde levend.

Zolang mijn vader leefde is dat ook zo gebleven. Ik was allang directeur dat, als we in het weekend kwamen, het zomaar kon gebeuren dat me gevraagd werd even een nieuwe WC-bril bij X te gaan plaatsen. (effe waachte. Kees zit er nog op) Of: Kunde gij effe een speciekuip in Brakel bringe. Mijn bijdragen lijken me niet van wezenlijk belang voor de onderneming.

Dick Hobo

Lintjesregen

Henk de Weert

Henk de Weert (56), kreeg op vrijdagmorgen 25 april een Koninklijke onderscheiding, Lid in de Orde van Oranje- Nassau

Henk de Weert (1957) uit Nederhemert ontvangt de onderscheiding als Lid in de Orde van Oranje Nassau vanwege zijn inspanningen voor de Fanfare, de IJclub en het Dorpshuis. Bij de IJclub is gedecoreerde vanaf 1985 voorzitter en baancommissaris. Bij het Dorpshuis heeft hij 25 jaar een bestuursfunctie vervuld van commissielid en daarnaast was hij zeer actief bij allerlei werkzaamheden. Bij de fanfarecombinatie Prinses Juliana-Concordia is gedecoreerde voorzitter geweest en nu bestuurslid. Daarnaast is hij voor de fanfare actief met allerlei activiteiten rondom concerten, de Oranjeweek en de Truckpulling. Eveneens is hij regelmatig aanwezig op de bouw van een eigen verenigingsgebouw. Ook is de heer De Weert commissielid van de Vereniging tot oprichting, instandhouding en exploitatie van verenigingsgebouw het Dorpshuis.

Lintjesregen

Johan Bouman

A.J. (Johan) Bouman (68) kreeg op vrijdag 25 april een Koninklijke onderscheiding, Lid in de Orde van Oranje-Nassau

De heer A.J. (Johan) Bouman (1946) uit Nederhemert ontvangt de *Koninklijke Onderscheiding als Lid in de Orde van Oranje Nassau* vanwege zijn vele vrijwilligerswerk voor de fanfarecombinatie Prinses Juliana-Concordia. Vanaf 1979 is hij een onmisbare kracht voor de fanfare. Hij was penningmeester en is bestuurslid, spant zich enorm in met allerlei activiteiten zoals de slaatjesactie en het ophalen van oud papier om inkomsten voor de fanfare binnen te halen. Daarnaast zet hij zich in voor de jeugd van de vereniging. Nimmer wordt tevergeefs een beroep op gedecoreerde gedaan als er iets gemaakt moet worden. Zijn ervaring als timmerman is onmisbaar bij het opbouwen van decors en podia en het inrichten van de zalen voor concerten en nu tijdens de bouw van een eigen verenigingshuis. Deze expertise kwam en komt ook goed van pas bij het dorps huis. Gedecoreerde is commissielid van de Vereniging tot oprichting, instandhouding en exploitatie van verenigingsgebouw Het Dorps huis in Nederhemert. De heer Bouman heeft samen met andere vrijwilligers het oude dorps huis afgebroken en na de bouw het nieuwe dorps huis gebruiksklaar gemaakt.

Uitbreiding kerk

Uitbreiding en restauratie kerkgebouw gestart. (Bespiegelingen van de president-kerkvoogd)

Na maanden van intensieve voorbereiding is het eindelijk zo ver: de werkzaamheden voor de uitbreiding en restauratie van het kerkgebouw van Nederhemert-Noord zijn gestart. Ten opzichte van het stukje dat we de vorige keer schreven is er een ingrijpende wijziging opgetreden: het verkrijgen van de restauratiesubsidie onder het provinciaal programma 'Robuuste Investeringsimpuls'. Hierover later meer.

De uitbreiding: Nadat de monumentencommissie het tweede ontwerp had goedgekeurd is architect Van Vliet het ontwerp verder gaan uitwerken. Na wat heen en weer gepraat tussen partijen en een aantal aanvullende vragen te hebben beantwoord, werd op 5 maart de zeer begeerde omgevingsvergunning door de Omgevingsdienst Tiel afgegeven. Echter, bouwen was nog niet aan de orde. Om te kunnen bouwen, of eigenlijk eerst slopen, moet het gebouw leeg zijn. En dat lukte nog niet omdat nog geen vergunning was verstrekt om gebruik te kunnen maken van ons tijdelijk onderkomen bij Oomen Transport aan de Nieuwstraat. De inmiddels gevormde Commissie Tijdelijke Huisvesting (CTH voor ingewijden) had alle zeilen bijgezet om de vergunningen op tijd te hebben. Helaas bleek dit niet mogelijk omdat aan nogal wat regels moest worden voldaan. Zo mochten de bestaande roldeuren in de hal niet gebruikt worden. Die moesten worden vervangen door 4 draaideuren die elk 130° open kunnen. Daarnaast moesten er extra brandmelders bijkomen en noodverlichting worden aangebracht. Nadat die vergunningen er eindelijk waren kon de tijdelijke ruimte ingericht worden. Met inzet van een hele batterij vrijwilligers was dit in een paar dagen gepiept. Nadat de inspecteurs van de regionale brandweer alles hadden gecontroleerd kon op 11 mei de eerste dienst in de hal plaatsvinden. Voor het eerst sinds zijn komst naar Nederhemert zag dominee Zweistra de hele gemeente voor zich. Best wel een indrukwekkend moment.

De bouwcommissie had intussen ook niet stil gezeten. De bouwkundige werkzaamheden werden uitbesteed aan Bouwbedrijf Vos, het loodgieterswerk, de verwarming, elektriciteit en luchtbehandeling werden uitbesteed aan de firma Van Gammeren uit Veen. Met inachtneming van de regels voor brandveiligheid is gekozen om de oude banken niet meer te gebruiken. De nieuwe worden uitgevoerd met opklapbare zittingen. De meubelmaker die ze moet maken is intussen begonnen.

Eind april is een brochure verspreid onder de gemeenteleden, met daarbij onder andere een oproep voor vrijwilligers om zich aan te melden. Na een aarzelende start kreeg de kerkvoogdij hierop een uitbundige respons. Zo'n 75 vrijwilligers meldden zich aan voor allerlei werkzaamheden. Een zeer bemoedigend signaal. Nog maar nauwelijks was de kerk leeg toen al een heel aantal 'slopers' bezig was. Alleen het slopen van de vloer moest door een professioneel bedrijf gebeuren, al het overige sloopwerk is door vrijwilligers gedaan. Het hoeft geen betoog dat dit een aanzienlijke besparing opleverde. Intussen is met de opbouw begonnen. Aan de westzijde is de ingang naar verenigingsgebouw Rehoboth vernieuwd en verruimd en is aldaar een nieuwe toiletgroep gerealiseerd. De funderingspalen voor de kerkzaal zijn woensdag 4 juni geboord. Deze palen moeten eerst een week uitharden. Daarna zal ook de fundering gestort worden, waarna aansluitend de bouw zijn vervolg zal krijgen. Voordat de beganegrondvloer gerealiseerd kan worden moeten eerst de kanalen voor de luchtbehandeling gemonteerd worden.

Wanneer de bouw gereed kan zijn is nog moeilijk te zeggen, maar het streven is om met Kerst er weer in te zitten. Maar er zijn nog heel veel factoren die dit kunnen beïnvloeden. De tijd zal 't leren of het gelukt is.

Uitbreiding kerk

De restauratie van het monumentale gebouw: Nadat van de provincie bericht was gekomen dat de restauratie van de kerk zou worden gesubsidieerd is ook dit project voortvarend aangepakt. Ook dit werk is vergunningplichtig, waarbij naast de Provincie ook de gemeentelijke monumentencommissie zijn inbreng heeft. Ook de Rijksdienst moet het plan goedkeuren. Begrijpelijk dat ook dit traject de nodige tijd heeft geverg'd. Medio mei was ook hiervoor de vergunning rond, en is begonnen met het verwijderen van de leien. Een indrukwekkend gezicht, het torentje in de steigers. De leibedekking vervangen gebeurt door de firma Bogaerts uit Ravenstein, hetzelfde bedrijf dat ook bij de vorige uitbreiding de leien heeft aangebracht. De overige restauratie werkzaamheden zullen worden uitgevoerd door aannemersbedrijf Van Dinther uit Schaijk. Deze restauratiewerkzaamheden beperken zich voornamelijk tot de kapconstructie, waarvan in het verleden een aantal balken aangetast zijn

Uitbreiding kerk

door boktor. Ook onder en in het torentje moet houtwerk vernieuwd worden. Beide bedrijven zijn gecertificeerd om dit werk te mogen uitvoeren. De mannen van Bogaerts beginnen met het vervangen van de leien op het kerkdak aan de westkant. Zodra de beganegrondvloer van de nieuwbouw gereed is kan daarop een steiger geplaatst worden en gaan zij aan de oostkant verder. Samenvattend kunnen we stellen: een hele klus, fijn dat we begonnen zijn, maar er is nog veel te doen, waarbij we ons steeds realiseren dat we ook hierbij in alles afhankelijk zijn van de Zegen van de Heere.

Overdenking ds. Zweistra

‘De kerk in het midden’ ‘Christus in het midden’

Toen ik in 1984 bevestigd was tot predikant in Wouterswoude maakte ik direct na de dienst kennis met oud-ouderling Haalstra. Vrijmoedig stapte hij de consistorie binnen en greep mijn handen. Met trillende stem en tranen in zijn ogen zei hij in onvervalst fries: ‘Wat een verwaardiging om slijk te mogen zijn aan Zijn goddelijke vingers.’ Die woorden heb ik onthouden. Hij heeft toen nog meer gezegd, maar dat ben ik vergeten. Dat was mijn eerste kennismaking met oude Haalstra. Jarenlang was hij ouderling geweest in het dorp. Voor velen had hij veel mogen betekenen. Hij kwam uit een rijk gezegend gezin.

Zijn vader was een geoefend kind van God. Deze man woonde met twee ongetrouwde dochters en een ongetrouwde zoon op een

boerderijtje midden in het dorp. 's Zondags las hij een preek voor. Toch bleef hij Hervormd. Hij was met de kerkgang gestopt, omdat hij bedrogen was door zijn predikant. Tegen de afspraak in liet de predikant bij de tussenzang een gezang zingen. Haalstra pakte zijn zoon op en verliet de kerk om er nooit meer een voet in te zetten. Deze krachtige persoonlijkheid zat op een keer bij het raam van zijn boerderij. Hij voelde zich niet zo in orde. Af en toe trilde hij. Zijn dochters hadden het wel in de gaten en zij wilden dat ‘heit’ naar bed zou gaan. Hij wees het voorstel radicaal van de hand. Nee, dat wilde hij niet; hij lustte wel een glaasje water. Zijn dochter Ympkje bracht wat hij verlangde. Toen hij het glas water wilde nemen, zette hij het glas beschaamd terug op de tafel. Hij nam zijn petje van zijn hoofd – ‘t was zijn gewoonte om met een petje op in huis te zitten – vouwde zijn handen en bad voor het water, dat zojuist zijn dochter hem had gegeven. Zijn zoon vertelde mij later onder tranen, waarom zijn vader zo opdie middag bij het raam had gehandeld. ‘Doomnie, mijn ‘heit’ zei, dat hij op kosten van zijn Borg water mocht drinken. Christus moest aan het kruis het uitroepen: ‘Mij dorst!’ Kijk, doomnie, ‘heit’ zag, dat het water betaald was met het bloed van zijn Koning. Daarom moest hij zijn handen vouwen en voor een glas water bidden en danken.’

Ik was gebleven bij de opmerking, dat de man die mij in de consistorie de hand schudde jarenlang ouderling was geweest in de gemeente Wouterswoude. Nog iets daarover. Toen hij de zeventig was gepasseerd, kreeg de kerkenraad met de gemeente visitatie vanuit de classis. De bezoekende visitatoren wezen de kerkenraad op de leeftijdsgrens voor ambtsdragers. Haalstra moest er volgens de kerkorde uit. Haalstra vroeg waar dat in de Bijbel stond. Eenvoudig zei hij tegen de weleerwaarde heren, dat hij geloofde dat de Heere Zijn dienaren in Zijn koninkrijk niet voor een paar jaar riep. ‘Wanneer Hij een mens tot dat heerlijke werk roept, dan is dat voor het

leven!' Met dat antwoord konden het de visitatoren het doen. De gemeente met de kerkenraad waren het met hun ouderling eens en daarom bleef hij gewoon ouderling. Toen ik hem ontmoette, was hij officieel geen ouderling meer. Hij was al een eindje in de tachtig. Toch ging hij iedere dag op de fiets de gemeente in en bezocht mensen om aan het einde van het bezoek een stukje te lezen uit de Bijbel en daarna met gebed af te sluiten. Een markant mens! Ouderling voor het leven!

Baukje, zijn dochter wilde haar 'heit' verrassen. Er moest een andere stoel komen voor vader. De eenvoud en de armoedigheid in hun huis waren voor ons "onbeschrijflijk". Baukje die daar deels wel eens moeite mee had, had die oude, versleten stoel opgepakt, een poot er onderuit geslagen en het wrak achter de schuur geworpen. Een nieuwe stoel stond nu waar eerst de oude gestaan had. Zenuwachtig zat ze de komst van 'heit' af te wachten. Hoe zou die verandering bij hem vallen? Ze hoorde zijn gestommel in het klompenhokje. 'Heit' stapte naar binnen en liep in de richting van zijn stoel. Met een ruk stond hij stil.

Hij keek zijn dochter aan die met zenuwtrekken om haar mond haar vader bemoedigend probeerde aan te kijken. Langzaam vroeg hij waar zijn stoel was gebleven. Ze probeerde nog iets over die stoel te zeggen, maar haar vader was de deur al uit. Handenwringend liep ze achter hem aan. Wat zou hij van plan zijn?

'Heit' vond zijn oude stoel terug en ging er mee naar de schuur; ze hoorde hoe hij met een hamer bezig was. Even later kwam hij naar buiten met de oude stoel op zijn rug. In de kamer werd de nieuwe stoel weggehaald en de oude werd weer op zijn vertrouwde plek gezet.

Waarom deed oude Haalstra zo? Vond hij het zonde voor het geld? Ach welnee! Geld was er meer dan genoeg! Nee, zijn vensters waren geopend in de richting van het nieuwe Jeruzalem! Vol was hij van Hem, Die hij lief had! In dat licht gezien, hoefde hij niet in een 'paleisje' te wonen. Iedere plaats die hij van zijn Meester ontving, was hem goed! Ging het echter om de kerk, dan ging zijn portemonnee royaal open en zorgde hij ervoor dat de woordbediening zijn voortgang kon vinden! De kerk in het midden! Het Woord in het midden! Christus vormde het centrum van zijn leven! Zo reisde hij als pelgrim naar het huis van zijn Vader!

Ds. H. Zweistra

Klompenpad

PERSBERICHT
Rozendaal, 1 april 2014

Klompenpad Nederhemert

Sinds enige tijd werken vrijwilligers uit Nederhemert aan de ontwikkeling van een Klompenpad bij Nederhemert. Het pad begint al aardig vorm te krijgen. Zaterdag 29 maart hebben vrijwilligers het pad proef gelopen. Het belooft een mooie wandelroute te worden, met de Maasstroom als startpunt. We hopen het pad na de zomer te kunnen openen.

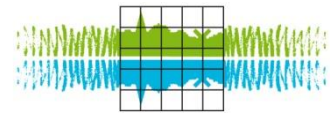
Klompenpaden zijn wandelroutes door het boerenland. Bij het ontwikkelen van een Klompenpad wordt gezocht naar zo veel mogelijk onverharde paden en wegen. Er worden daartoe afspraken gemaakt met grondeigenaren om over hun grond te mogen wandelen. Ook het Waterschap Rivierenland en Staatsbosbeheer verlenen medewerking.

Klompenpaden voorzien in de behoefte van bewoners om een mooi ommetje te maken in

de eigen streek. Daarnaast zijn de paden

aantrekkelijk voor wandelaars van

elders, om te genieten van landschap, natuur en cultuurhistorie. Voor meer informatie over klompenpaden kunt u terecht op de website www.klompenpaden.nl.

Stichting Landschapsbeheer Gelderland
zorg voor ons landschap

De hoge kwaliteit van de Klompenpaden is mede te danken aan lokale vrijwilligers die de klompenpaden ontwikkelden en om toerbeurt de route nalopen. Zij checken daarbij de toestand van het pad en controleren en herstellen indien nodig de bewegwijzering. Ook wordt op sommige plekken meegewerkt aan het beheer van al te weelderige begroeiing.

Wilt u in de toekomst iets doen voor het Klompenpad bij Nederhemert? Bijvoorbeeld helpen met het markeren van de route of deze na de opening af en toe na lopen? Het is aantrekkelijk vrijwilligerswerk dat u zelf kunt plannen. U kunt zich nu al aanmelden bij Nomi Havelaar van Stichting Landschapsbeheer Gelderland, email: n.havelaar@landschapsbeheergelderland.nl of telefoon: 026 3537444

Gedicht

RIVIERENLAND (NAAR 'MIJN VLAKKE LAND' VAN JACQUES BREL)

Wanneer Maas en Waal door mijn gedachten dwalen
en ik de boten zie die koers moeten bepalen
wanneer ik me angstig voel door het zo snel bereik
van het wassend water dat klotst tegen de dijk
wanneer ik denk dat vriendje water vijand ook kan zijn
en woest de dijken breken wil van puur venijn

Dan vecht mijn land
mijn rivierenland

Wanneer de mist al dampend met zijn grijze vlagen
het mooiste uitzicht tergend straffend kan vervagen
dat anders schittert in het licht van felle zonneschijn
en zo de rivier een grote spiegel lijkt te zijn
wanneer de oude scheepswerf langzaam triest vergaat
en ik later zie dat hij ineens niet meer bestaat

Dan wacht mijn land mijn rivierenland

Wanneer de straffe wind de bomen weet te plagen
en de grijze golven niet meer kabbelen maar jagen
wanneer het water met de mooie kribben waist
en de herinnering aan rust zo vreselijk lijkt vervalst
wanneer de donkere lucht zich als een zware deken spreidt
over de dorpen en koude regen door je kleren snijdt

Dan kraakt mijn land mijn rivierenland

Wanneer ons dorp gelegen tussen de grote rivieren
na het gevecht tegen het water wist te zegevieren
en de jaargetijden sluipen door mijn 'geboorteland'
met bloesembomen en winterpracht aan de waterkant
wanneer ik op moet passen dat ik in gedachten niet verdwaal
door hevig heimwee ...
naar het prachtig Land van Maas en Waal

Dan juicht mijn land mijn rivierenland

Schrijver: Green Eyes. 02-02-2007

Een militair uit Hèmert

LEAN IS EEN MILITAIR

In 2007 is Lean van de Werken uit de Klaproosstraat in Nederhemert gestopt met zijn werk in de bouw, en begonnen bij defensie. Ook al had hij het goed naar zijn zin, toch is hij gestopt. Omdat hij zichzelf niet zijn hele leven op de bouwplaats zag werken. Achteraf denkt hij dat dit een slimme keuze is geweest, ook omdat nu er veel ontslagen vallen in de bouw vanwege de crisis. Hij is blij met zijn werk bij defensie, zo kom je nog eens ergens in de wereld en er wordt heel wat discipline bijgeleerd. Discipline is iets wat tot op de dag van vandaag steeds minder lijkt te worden onder de jeugd. Dankzij defensie heeft Lean heel wat diploma's kunnen halen; zoals vrachtwagen rijbewijs, vaarbewijs, duikbrevetten, BHV, medische papieren enz..

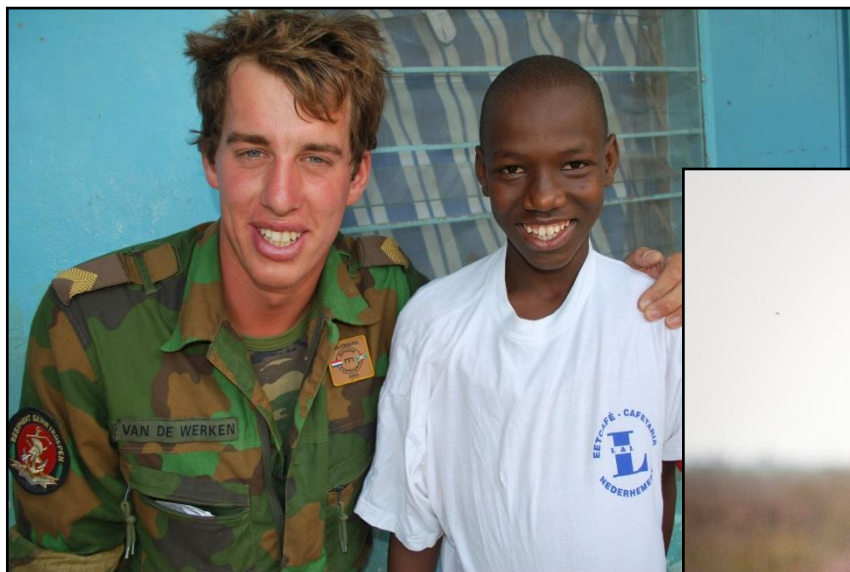
Afganistan

Afrika

veteranen speld

Afrika

Op oefening

Bij defensie kun je als je wil je blijven uitbreiden op je kennis en kunnen. In de periode bij defensie heeft hij al verschillende functies

doorlopen. Nu is hij constructieduiker, en zit hij gelegerd in Hedel, op fort Crave Cour. Dat ligt aan de Maas, vlak onder de Hedelse brug. Lean is ook verschillende keren op missie geweest, gelukkig is er daar met hem niets gebeurd. Op een van de missies heeft hij van dichtbij meegemaakt dat zijn collega's het er minder goed vanaf brachten, met de dood als gevolg. Daarom weet Lean als geen ander dat een baan bij defensie leuke, maar ook minder leuke kanten heeft. Soms ben je voor missies of oefeningen veel van huis. In 2013 heeft Lean een veteranenspeldje gekregen. Veteraan is van oorsprong een Latijns woord, Vetus, betekent een oud gediende, iemand met ervaring. Een oorlogs veteraan is iemand die als militair voor zijn land heeft gediend in oorlogssituatie of vredesoperatie. Omdat met Lean met zijn werk mee is geweest op verschillende missies heeft hij op zaterdag 21 september 2013 een Veteranenspeld gekregen.

Vanuit de gemeenteraad

Van de lijst in de gemeenteraad

De campagnetijd met de vele debatten en de wisselende contacten was een drukke en spannende periode. In deze periode was er ruimte om in contact te komen met allerlei bedrijven en dorpsgenoten en met hen in gesprek te gaan over de gemeente Zaltbommel en de rol van de ChristenUnie.

Op 19 maart heeft u gekozen. Op diezelfde avond werden de eerste uitslagen bekend. Een spannend moment. De uitslag betekende voor de ChristenUnie dat er een zetel bij kwam. We zijn u dan ook dankbaar voor dit vertrouwen. Op dat moment wist ik vrij zeker dat ik in de raad zou komen, maar nog niet helemaal, want door de voorkeurstemmen kunnen er zich soms onverwachte situaties voordoen. Een aantal dagen later werden de exacte cijfers bekend en kregen we inzicht op wie en op welke partij in aantallen/percentages elke kern had gestemd. Voor de ChristenUnie betekende deze uitslag dat de eerste drie kandidaten van de lijst in de raad zouden komen. De ZVV (Zaltbommel Veranderen met Visie) kreeg de meeste stemmen en zou de verantwoordelijkheid nemen om de coalitie samen te stellen. Kees Metz was de informateur en is in gesprek gegaan met alle partijen om constructief te onderzoeken welke partijen er voor elkaar openstonden, welke niet en welke inhoudelijke punten in de weg zouden staan voor een mogelijke coalitie. Na intensieve gesprekken en debat was de conclusie dat ZVV, VVD, CDA en CU samen de coalitie zouden vormen. Nadat dit werd vastgesteld zijn we meteen in gesprek/debat gegaan wat er in hoofdlijnen in het bestuursakkoord zou moeten komen.

Op 22 april hebben we het Bestuursakkoord 'Dichter bij de burger' aangeboden aan de raad tijdens een speciale raadsvergadering. In dit

bestuursakkoord staan de ambities voor de komende vier jaar voor de gemeente Zaltbommel. Tijdens deze speciale raadsvergadering zijn Kees Zondag (ZVV), Adrie Bragt (ChristenUnie), Ton van Balken (CDA) en Han Looijen (VVD) opnieuw benoemd tot wethouder.

Voor de installatie in de gemeenteraad was ik enigszins zenuwachtig. Maar gelukkig liep alles naar wens en was de eed: "Zo waarlijk helpe mij God almachtig" goed verstaanbaar. Na de installatie was er een goede sfeer en feliciteerde we elkaar met onze (nieuwe) functie als raadslid.

Op het moment van schrijven is het eind mei en hebben we al een aantal carrousel- en gemeenteraadsvergaderingen gehad. Het begin van de gemeenteraadsvergaderingen vind ik altijd weer indrukwekkend vanwege de opening in stilte. Stilte om even te bezinnen. Na deze stilte neemt de voorzitter weer het woord en wordt de agenda afgewerkt. Tijdens deze vergaderingen spreek ik namens de ChristenUnie over de volgende portefeuilles: Zorg en Welzijn, Jeugdzorg, Sport, Onderwijs en Jeugdbeleid. Van de andere portefeuilles wordt van mij dossierkennis verwacht, dit betekend dat de voorbereidingen op de vergaderingen veel lees- en onderzoekswerk vraagt om op die manier zelf een mening te vormen en andere (wanneer nodig) van deze mening te overtuigen.

Vanuit de ChristenUnie goede steun, hetzelfde geldt voor de griffie. De ervaringen in de gemeenteraad zijn tot nu toe positief. Mocht u zelf ook positieve ervaringen met de gemeente hebben, of juist negatieve deel deze dan gerust met mij (of één van de andere vijf Hémertse Raadsleden).

Leon van den Dool

Een Hèmerts meisje in Amerika

Een meisje uit Nederhemert in Amerika

Elisabeth Keijnemans

Zou je het kunnen geloven dat een meisje uit Hemert meer dan 100 jaar geleden naar Amerika emigreerde?

Elisabeth (Beth) Keijnemans geboren 8 apr. 1869 is een dochter en tweede kind van Arie Keijnemans en Aaltje van Wijk van de Ekstersnest, dat is een Zijstraatje/wegje van de Molenstraat. Het huis staat er nog steeds en is eigendom van Gerrit Millenaar. Het is ook het stamhuis van alle Keijnemansen in Nederhemert.

Ze ging werken (dienen heette dat vroeger) in Rotterdam bij een Joodse familie waar ze Johannes van Woerkom ontmoette die in Heerewaarden geboren was. Ze vormden al spoedig een paar. Na zich bekeerd te hebben tot de Mormonen, zijn ze op 11 dec. 1897 in een voorstad van Brussel, Sint Jans Molenbeek, waarnaar ze verhuisd waren, getrouwd. Johannes werkte daar ook al op een filiaal van de boterfabriek de Blue Band van Van den Bergh en Jurgens uit Rotterdam. In Brussel zijn vier kinderen geboren.

Op 21 apr. 1904 zijn ze naar Amerika verhuisd, na eerst in Hemert afscheid hebben genomen, zijn ze aan de Rietschoof op de Bossche Boot gestapt richting Rotterdam waar een Oceaanstomer uit Liverpool klaar lag om Johannes en Elisabeth en hun 4 kinderen naar de Nieuwe Wereld te brengen. Ze zijn in Boston aangekomen en hebben daarna hun reis naar Ogden in de Staat Utah bij het Salt-Lake-Citymeer vervolgd. Elisabeth heeft Nederhemert nooit meer gezien, ofschoon er nog drie broers woonden. Ook mijn Opa was een broer van Elisabeth. De laatste en jongste broer Arie (Aaioom) heeft tot zijn dood in 1967 in het huis op de Ekstersnest gewoond.

De Bossche Boot voer vice versa van Den Bosch naar Rotterdam

De familieleden van Woerkom hebben daar als pioniers hard moeten werken. En Johannes heeft bij de Railway (de Spoorwegen) gewerkt. Ze woonden dan ook aan de Railway.

Elisabeth was een echte pientere vrouw, die nu nog genoemd wordt door haar klein- en achterkleinkinderen. Ik heb zelfs een foto van haar kleinzoon met de Bijbel van oma op schoot. Zij hebben veel voor de Kerk gedaan. Zelfs de zonen, als ze 18 jaar zijn, moeten op Missie in het buitenland. Elk kind is in de tempel in Salt-Lake-City gedoopt en getrouwd. Wij beschouwen de Mormonen dan ook als een sekte. Elisabeth is op 20 juni 1954 overleden ten gevolge van een auto-ongeluk tijdens een zandstorm op de snelweg. Net na de oorlog werden er pakketten met etenswaar en lappen stof om kleding van te maken naar Nederhemert verzonden om daar de familie van alle goeds te voorzien. De toenmalige van Gend & Loos verzorgde het vervoer.

De familie is lang van contact verstoken geweest, ook ten gevolge van de Tweede Wereldoorlog, maar via Internet en de stamboomvriend uit Brandwijk hebben we ze opgezocht. Het is inmiddels een familie van ongeveer 200 personen. Het gevolg was dat een kleinzoon van Elisabeth, Blaine Hyer uit Kaysville (Utah), Nederhemert en de Bommelerwaard heeft bezochten 10 dagen in Andel onze gast is geweest. Het waren heel mooie dagen en ook de temperatuur was buitengewoon lekker.

We begonnen om op Zondag naar de Hemertse kerk te gaan, waar ze hebben zitten genieten van de samenzang. De dominee heeft ze nog in het gebed aangehaalden na de dienst nog buiten met de dominee een praatje gemaakt. Ze waren een ervaring rijker!

Maandag hebben we Hemert bezocht met als hoofddoel: Het geboortehuis van Oma Elisabeth, waar we door de buurman Gerrit hartelijk werden ontvangen en rondgeleid in het huis.

De tranen rolden over hun wangen bij het zien van het kleine huisje.

Na een nacht van Elisabeth, wijlen Maaïke van der Meijden-Keijnemans bezocht te hebben, wie had kunnen denken dat ze nog bezoek uit Amerika kreeg! Tante Beth is altijd in haar gedachten geweest! Daarna zijn we naar de Molen gereden waar de molenaarster ons een voortreffelijke uitleg gaf wat betreft het reilen en zeilen van een molen. Men was zeer geïnteresseerd in de molen omdat er in Utah geen molens zijn en een molen het boegbeeld van Holland is.

Na aan het Veer gepicknickt te hebben, zijn we overgevaren naar het Eiland, om het pas gerestaureerde kasteel te bezichtigen, temeer omdat er in Utah geen kastelen zijn.

Blaine en Ron op de pont in Nederhemert

We hebben ook nog Heerewaarden bezocht, de geboorteplaats van Johannes van Woerkom. De Bommelerwaardse families van Woerkom zijn allemaal familie van elkaar. De familie in Zuilichem hebben we ook bezocht. In het verleden is ook uit Zuilichem een familie van Woerkom naar de States vertrokken. Ook Loevestein en een overtocht naar Woerkum was erbij. Ze hebben al bij al veel indrukken opgedaan. Ook Rotterdam is bezocht, waar hun voorouders hebben gewerkt.

De klompenmakerij in Dussen, waar ze ieder 3 paar klompen kochten, die allemaal naar de States mee moesten, en een rondvaart op de Maas langs Nederhemert. En last but not least het afscheidsdiner in een restaurant in Nederhemert. Het was een mooie maar intensieve week! We hadden elkaar nog nooit gezien, maar we konden gelijk al goed met elkaar door één deur. We mailen nog steeds met elkaar, ook in goede en minder goede tijden. Elisabeth Keijnemans is een oud-inwonster van Hemert. Ik dacht dat het wel leuk was om dit te memoreren.

Piet Brugmans. Andel

Het gedichtje van de pont

Het gedicht "Het gevaar" staat op het wachthuisje van de veerman aan de Noord zijde.

De toenmalige Veerman Piet van Liempt (woont nu op Zuid) vond het zo'n mooi gedicht dat hij het aan de buitenkant van wachthuisje opgeschilderd heeft.

Een startende ondernemer

Startende ondernemer Bas van Genderen

Een uit de hand gelopen hobby. Zo noemt Bas van Genderen zijn bedrijf 'Van Genderen Vloeren'.

Een jaar of 5 geleden werkte Bas nog gewoon in de bouw. Af toe ging hij wel eens met een jongen uit zijn klas mee die vloeren legde.

Bas vond dat mooi werk, keek hoe het moest en besloot een schuurmachine te kopen. Hij zette een advertentie op Marktplaats en ging op zaterdag en in de vakanties vloeren leggen.

Dat bleek goed te werken, want op een gegeven moment kreeg hij zoveel aanvragen dat hij besloot parttime te gaan werken. 3 dagen werkte hij in de bouw voor Gerrit Vos en 3 dagen werkte hij voor zichzelf. Toen hij uiteindelijk ook aan 3 dagen niet meer genoeg had, is hij helemaal voor zichzelf begonnen. Dat is nu zo'n 3 jaar geleden.

Inmiddels renoveert hij houten vloeren en parketvloeren, renoveert hij trappen en legt hij compleet nieuwe vloeren. Eerst ging hij zelf met houten plankjes naar zijn klanten toe, maar inmiddels heeft hij sinds 1,5 jaar zijn showroom aan de Kapelstraat in Nederhemert geopend, waar belangstellenden op donderdag van 14:00 – 21:00 uur en zaterdag van 14:00 – 17:30 uur terecht kunnen om een keuze te maken uit de soorten vloeren en de kleuren daarvan. In de showroom zijn wel meer dan 150 kleuren waaruit klanten kunnen kiezen. Ook de onderhoudsproducten ontbreken niet.

Als je alleen al het werk moet doen, moet je natuurlijk wel een strakke planning hebben. Gelukkig heeft Bas zijn vrouw Joyce, die hem daarmee helpt. Zij maakt elke maand een planning voor Bas zodat hij precies weet waar en wanneer hij ergens naartoe moet. Joyce is ook degene die zorgt voor de showroom. Aangezien zij daar dan toch 2 middagen zit, heeft ze sinds kort een klein hoekje van de showroom ingeruimd, voor mooie vazen en andere cadeauartikelen om te verkopen. Ook houdt ze huisparty's en staat ze op braderieën.

Op de Vagrant

De schippersvrouw.

Ik zou hier nu willen schrijven over een schippersvrouw. De schippersvrouw, die haar o zo kostbare bak van de quickchef (tupperware), over boord laat vallen en vervolgens het nakijken heeft.

Ja, dit is zo maar één voorbeeld van de velen! Deze lessen begonnen al op jonge leeftijd. Ooit heb ik samen met m'n zusje voor de VBOK spullen verkocht. Dan kon je sparen, sparen voor een luxe luchtbed voor op het water! Maar helaas, nooit gebruik van kunnen maken. Na het opblazen nog even wachten totdat we stil lagen en toen... helaas weg gewaaid!!

Hier wil ik nu echter even niet meer over schrijven, ik wil het hebben over iets anders, iets belangrijkers! Ja, na een paar weekjes aan wal, is er toch meer veranderd in het oog van een schippersvrouw!

Er is een vorm van respect voor jullie aan de wal, respect voor de vaders en de moeders! De vaders, die van 's morgens vroeg tot 's avonds laat werken en misschien, nog heel even, hun kind(eren) kunnen zien, ja **hun** kind(eren)! Moeders, die continu op de fiets vol haast, de kindjes naar school brengen en ze later weer ophalen! Die, rond etenstijd, moeten zorgen, dat de kindertjes nog even lief blijven en wachten op papa, of ja, maar weer alleen met het kroost eten!

Het is niet zo, dat het me tegenviel, maar het was in mijn ogen ineens zwaar.

Nou ja zwaar, misschien is het ook wel juist omdat ik het niet gewend ben. Het is echter heus niet zo, dat mijn man, onze papa, de hele dag beneden zit, nee, juist helemaal niet. Het is echter denk ik ook het gevoel, dat hij in de buurt is. We doen het samen! Even dat hoofd om de hoek van de deur, of even de kinderen

naar boven kunnen sturen, van ga eens kijken wat papa aan het doen is!

Ja, ik voel me verwend, zelfs een beetje lui. Ach, natuurlijk heb ik ook zo m'n bezigheden, maar anders, Natuurlijk kom ik ook geregeld aan iets niet toe, omdat we dan juist op dat moment, veel sluizen samen moeten doen, of omdat we net dan moeten laden ofzo! Voor mij is het echter, heb ik nu geen tijd, dan komt het morgen wel! Ja en natuurlijk is het bij ons ook niet zo, dat we 's avonds samen op de bank zitten. Nee, er is er nog één aan het varen, we kunnen pas naar bed als we er zijn! Het was echter iets waar ik even van mocht proeven, het leven aan de wal! Wat een heerlijk leven, je kan gaan en staan waar je wilt! Vandaag een party hier, morgen de boodschappen etc, maar ook heerlijk een keer naar een verjaardag, of op kraamvisite, of elke woensdag bij m'n moeder eten. De was lekker buiten kunnen hangen. Continue stroom voor bijvoorbeeld de wasmachine. Aan boord moet ik vragen of de generator aan kan. Kindjes die heel de dag, wanneer zij dat willen, buiten kunnen spelen.

Het zijn voorbeelden van gewone, kleine dingen, waarvan ik genoten heb.

Maar mensen, het is te gek om het me zelf hier te horen zeggen, ik had nooit verwacht na 6 jaren dat ik dat zou doen! **Ik kijk uit naar ons bootje**, oeps wat zeg ik nou, ons scheepje! Ons leventje! Hoe hectisch het soms ook lijkt, hoe mooi en bijzonder het soms ook is. Al vaar ik dan maar als de mast mee, zo zeggen ze dat in de schippers wereld. Je hebt echte schippersvrouwen die alles weten en alles kunnen doen. Maar nee, helaas vaar ik als de mast mee! Het is een bijzonder leven met voors en tegens, maar het is goed! Ja, ze zeggen toch ook niet voor niets, dat het gras van de buurman altijd groener is. Dit is de beste weg, het zelf ondervinden hoe het is! Of is het maar net wat we gewend zijn? Hoe we, als we aan het andere leven wennen, we dan de mooie dingen vergeten?

We hopen over een paar weekjes Hèmert weer uit te zwaaien. Deze keer zwaai ik dan net iets harder naar allemaal mensen, met hun eigen leventje, die voort gaan. En wat door gaat: dat we ons bewust mogen worden, van ons leven! Van HET leven!

Zwerfafval

Ik koester mijn dorp
waar ik volgend jaar toch alweer 20 jaar woon
en sinds een jaar
zwerf ik met mijn hond Khoo
langs al die mooie plekjes
waar ik maar kan komen
in en rond Nederhemert
de dijk, de put, het Sterrebos
langs de oever van de Afgedamde Maas
het wonderschone Ailand
de Nieuwstraat, de Zietfortseweg
soms met de fiets, meestal te voet
dankbaar, dat ik hier mag zijn
en .....dan maak ik me ook zorgen
als ik al die rommel zie.
Zouden de mensen niet weten dat het water uit
de Afgedamde Maas
ook voor drinkwater wordt gebruikt ?
Wie wil er eten van de grond waar zoveel afval
ligt ?

De koeien en de schapen door glas en blik en
prikeldraad lopen ?
De vissers rond de put willen hun vissen toch
in schoon water ?
Dus ..ja...ik wil er wat aan doen
Opruimen...
Nederhemert mooi schoon houden
Graag met anderen
met iedereen.
ik wil wel beginnen
als ik toch met Khoo zo overal kom
heb ik zo'n knijpstok nodig
en inderdaad een punt om te verzamelen
Dus bij deze..
meld ik me aan
Wanneer kan ik beginnen ?
Als er meer mensen zijn die mee willen doen
hoor ik het graag!

Margreet

Terug in de tijd

Terug in de tijd

Op 6 mei werd in De Gaarde onze
maandelijks seniorenmiddag gehouden, die in
het teken stond van 1200 jaar Nederhemert.
We gingen toen even terug in de tijd en
verdiepten ons in het wonen en leefgewoontes
in die tijd.

Alles kwam zo'n beetje aan bod, het interieur
van de woningen, van potkachel tot bedstee.
De grote voorjaars schoonmaak en het in orde
maken van de moestuin. Sokken stoppen en
kousen breien. En ook de inmaak en de slacht
niet te vergeten.
Al met al een nostalgische middag die voor
veel ouderen zeer herkenbaar was!!

Rouw

Op 21 april 2014 overleed

Aaltje Verheij – van de Werken

In de leeftijd van 63 jaar

Echtgenote van Cornelis Verheij

Gewoond hebbend: Klaproosstraat 15 Nederhemert

Op 22 mei 2014 overleed

Gijsbertus Oomen

In de leeftijd van 64 jaar

Echtgenoot van Jenny Oomen - Bracht

Gewoond hebbend: Klaproosstraat 19 Nederhemert

Gedicht van de dorpsdichter

Dirigent

Pianoklanken in de schemering
Chopin luidt de avond in
de dag passeert in gevleugelde
snelheid
vandaag is weer bijna gisteren
morgen zo voorbij
elke aanslag op iedere toets
is als een klok die tikt
in onverstoorbaar tempo
de tijd als dirigent
van voortschrijdende onvoorspelbaarheid
schemering houdt niet van tijd
en laat zich met tegenzin verdringen door het duister
de klanken worden opgezogen door de nacht
de heerseres van het leven
dat nog moet ontwaken.

Oproep...waar zijn de kanten mutsjes?

Oproep:

Voor de fotograaf op de zomermarkt hebben we wat kleding te leen gekregen van Leny Vos.

Hierbij zaten wat ouderwetse “oude” kanten mutsjes. Deze kleding is door diverse mensen gebruikt om te poseren voor de fotografen.

Echter bij het terugbrengen van de kleding bleek, dat ze 3 mutsjes missen. Misschien zijn ze ergens anders tussen geraakt?

Wij vinden dit erg vervelend en Leny zou ze graag terug hebben.

Hebt U de mutsjes ergens tussen aangetroffen, dan kunt U ze terug geven aan Leny Vos of bij iemand van de dorpsraad, zodat wij ze weer aan de eigenaresse terug kunnen geven.

Op de foto hieronder ziet u de mutsjes waarvan Lenie Vos er een paar kwijt is.

Fotoreportage 2e handskleding verkoop

SAIL 1200 – evenement te water

Sail 1200 een groots evenement te water t.g.v. het 1200 jarig bestaan van de dorpen Aalst, Nederhemert en Poederroijen.

Op zaterdag 13 september 2014 a.s. organiseren de jubilea comités ter gelegenheid van het 1200 jarig bestaan van de drie dorpen een groots evenement te water.

Het idee is ontstaan op de allereerste bijeenkomst van de drie comités aan het begin van het jubileum jaar. De stichting Aalst 1200 had het initiatief hiertoe genomen.

Doel was om in overleg vast te stellen wie, wat en wanneer zou organiseren gedurende het jaar zodat we elkaar niet in de wielen zouden rijden.

Tijdens deze avond werd ook het idee gelanceerd om iets met de drie dorpen gezamenlijk te ondernemen. Al snel kwam de Maas in beeld als podium voor zo'n activiteit omdat de rivier de drie dorpen als een zilveren lint verbindt.

Na diverse bijeenkomsten is hieruit Sail 1200 geboren.

Op zaterdagavond 13 september verzamelen alle aan de tocht deelnemende vaartuigen zich tussen 18.00 en 18.45 uur op de Maas ter hoogte van de Bol te Poederroijen. Als stimulans om hun schepen uitbundig te versieren / verlichten zijn er 3 prijzen voor de schippers beschikbaar gesteld één per dorp.

Burgemeester van den Bosch is gevraagd om op 19.00 uur de schepen in kiellinie in beweging te zetten en als Sail 1200 admiraal de stoet op een van de schepen aan te voeren. Vervolgens wordt stroomop gevaren naar Aalst waar vaart wordt verminderd om het publiek de

kans te geven om naar het spektakel te kijken. Daarna wordt doorgevaren naar Nederhemert waar het Sail 1200 zal worden ontbonden en nog kan worden nagepraat over de belevenissen onder het genot van het een of ander.

De kern van de ca. 50 verlichte en versierde schepen wordt gevormd door 10 schepen van de Watersportvereniging 't Wrijfhout. De tocht duurt ca 1,5 uur.

Bij elk dorp wordt aan de wal een activiteit georganiseerd voor het toegestroomde publiek dat wordt opgeluisterd door diverse visserskoren. Nadere info volgt nog.

Inwoners van de drie jubilerende dorpen kunnen een plaats op een van de 10 schepen boeken. De kosten bedragen €10,00 euro per persoon om de onkosten van de organisatie te dekken. Bij opgave het adres, telefoonnummer, woonplaats en het aantal personen opgeven, let op !!! er geldt een minimum leeftijd van 13 jaar.

Passagiers kunnen opstappen bij de ligplaats van het hun toebedeelde schip.
Zij kunnen daar later ook weer van boord.
Opstappers worden hierover vooraf geïnformeerd. Het kan voorkomen dat personen uit één dorp over meerdere schepen worden verdeeld i.v.m. de beschikbare ruimte.
Per dorp zijn er maximaal 40 plaatsen beschikbaar.

Men kan zich als passagier opgeven bij:
Mevr. Hobo telefoonnummer: 06-51580701
willemien.hobo@gmail.com

Verder kunnen ook schippers met hun schip of jacht zich aanmelden om in de stoet mee te varen. Voorwaarde is wel dat zij hun schip verlichten / versieren. Er kunnen maximaal 40 gemotoriseerde schepen meedoen met een minimale scheepslengte van 7 meter. Dus wees er snel bij.

Schippers die met hun schip mee willen varen kunnen zich opgeven bij:

Dhr. Esch tel: 06-51112982
northshore-holland@planet.nl
Dhr. van Dam tel: 0418-552562
zandengrind@hetnet.nl

De comités kunnen niet aansprakelijk gesteld worden voor schade toegebracht door derden aan zaken of personen tijdens dit evenement.

De samenwerkende jubileum comités
Dorpsraad Nederhemert
Stichting "Aalst 1200"
Oranje vereniging "Juliana" Poederloijen

Voor eventuele vragen kunt u terecht bij Koos Tromp tel 0418 - 677134

